

DZEMDĪBU SĀPES

Nolieksim mūsu galvas.

2 Dārgais Dievs, šodien mēs jau esam ļoti pateicīgi par Tavas klātbūtnes vareno izliešanos mūsu vidū. Un mēs gaidām to vēl ārkārtīgāk, bagātīgāk šajā pēcpusdienā. Mēs pateicamies Tev par to brīnišķīgo dziesmu, ko tikko nodziedāja šī jaukā, kristīgā sieviete, par šo himnu; un par Tavu Garu, kas nonāca, un par izskaidrojumu līdz ar to. Kungs, lai tas tā notiek, mēs lūdzam. Un, Dievs, es lūdzu, lai Tu svētī ikvienu no mums, un lai mūsu sirdis piepildās ar prieku, kad mēs redzam, ka tas notiek.

3 Dārgais Dievs, mēs lūdzam šajā pēcpusdienā, ja šeit ir tādi, kas nav gatavi Tevi satikt, lai šī ir tā stunda, kad viņi pieņems to galīgo lēmumu un ieies Tevī caur dzimšanu no augšas. Dāvā to.

4 Svētī mūs visus, Kungs, kas jau ilgu laiku esam ceļā. Mēs lūdzam, lai Tu māci mums jaunas lietas caur Savu Vārdu. Dāvā mums labāku izpratni caur Tavu Garu, Kungs. Lai Viņš atnāk un izskaidro Vārdu. Vienīgais skaidrotājs, kas mums ir, ir Gars. Mēs lūdzam, lai Viņš dāvā to mums šodien. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

5 [Kāda māsa sāk pravietot. Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] Tas ir vietā. Kāds laiks! Es nezinu nevienu labāku vietu, kur atrasties, ja neskaita debesis, jo mēs jau tagad jūtam šo svaidījumu, saprotiet, sēžot kopā debesīs Jēzū Kristū, sapulcināti debesīs.

6 Lai Dievs svētī māsu Florenci! Viņa iet cauri bēdu un ēnu laikam; tikko kā nomira viņas tēvs. Un es lūdzos: “Dievs, svētī šo bērnu.”

7 Un brālis Demoss nes nastu uz abiem pleciem un visu šo saietu, un visa pārējā smagumu. Arī viņam ir vajadzīgas mūsu lūgšanas. Lai Dievs svētī brāli Šakarjanu!

8 Brāli Karl Viljams, es patiešām priecājos būt šeit, šajā saietā, kopā ar tevi, starp šiem jaukajiem brāļiem. Un man bija tas gods satikt dažus no viņiem. Un tagad šī ir mana noslēdzošā dievkalpojuma daļa, cik nu es saprotu, nu, es ceru, ka man izdosies paspiest roku dažiem no šiem jaukajiem vīriem un iepazīt viņus; jo es sagaidu, ka kopā ar viņiem es pavadīšu mūžību kādā labākā zemē.

9 Vienkārši tāda neliela lietiņa, es ceru, ka mani sapratīs pareizi. Un tā nav sagādīšanās, es tā nedomāju, jo es domāju, ka tas bija nolemts, ka vakar kāds draugs man šeit nodeva dāvanu no mana drauga Denija Henrija. Viņš bija tas puisis... Viendien kristīgo uzņēmēju saietā Kalifornijā es vadīju sanāksmi. Es runāju ļoti skarbi par laika stāvokli.

10 Un es...es ceru, ka visi saprot, ka manā sirdī nav ļaunuma. Tas nav tas. Nē. Jūs, protams, saprotat, ka es to nesaku tādā veidā. Bet man vienkārši ir jāsaka tas, kas man atnāk, lai to pateiktu.

11 Un tad, pēc tā visa, tas puisis, baptistu brālis... Un es domāju, ka viņš ir kaut kāds radnieks vienai kinozvaigznei. Un viņš pienāca, lai apskautu mani un pateiktu: “Lai Dievs tevi svētī, brāli Branham. Es tikai gribēju izteikt lūgšanu.” Un viņš sāka runāt franciski. Bet tas puisis nezina ne vārda franciski.

12 Un kāds piecēlās, nedaudz drukna sieviete no... Man šķiet, ka viņa bija no Luiziānas. Viņa teica: “Tas ir franciski.”

Vēl tur bija kāds vīrietis, sacīja: “Tas ir franciski.”

13 Un viņi bija pierakstījuši, kas tas bija. Man šeit ir oriģināls. Un pēc tam tā gadījās, ka no aizmugures pienāca kāds jauns vīrietis, viņš iznāca priekšā, gribēja paskatīties uz viņu pierakstiem. Un viņš bija ANO franču valodas tulks. “Tik tiešām, franciski.”

14 Un es gribētu nolasīt šo pierakstu. Šis ir oriģinālais pieraksts, kas bija vienam no viņiem, un tas ir no tā vīra, kurš bija to iztulkojis, varbūt es nevarēšu pilnīgi pareizi nosaukt viņa vārdu: Lado, Viktors Lado, viņš ir tūrasīņu francūzis. Un tā, šeit ir tas vēstījums:

Tā kā tu esi izvēlējies šauru ceļu, grūtāko ceļu, tu esi gājis saskaņā ar savu izvēli, tu esi pieņēmis pareizu un precīzu lēmumu, un tas ir Mans ceļš.

Šī ļoti svarīgā lēmuma dēļ tevi gaida milzīga debesu daļa. Kādu lielisku lēmumu tu esi pieņēmis!

Tas pats par sevi ir tas, kas dos un liks īstenoties tai milzīgajai uzvarai Dievišķajā mīlestībā.

15 Kad es to dabūju... Ziniet, kad es sākumā izdzirdēju cilvēkus runājam mēlēs, es...es it nemaz nekritizēju, saprotiet, jo es esmu redzējis to īsteno, bet man vienmēr bija jautājums. Bet, kad tas notika, un zinot, kāds bija tas uzdevums aiz tā, es zināju, ka tas atnāca no Dieva.

16 Turklāt viņa brālis, viņš sēž šeit, ļoti pazīstams advokāts, nodeva man dāvanu no Denija. Denijs bija tikko atgriezies no svētās zemes. Un viņš gulēja uz kapa, tas ir, kapā, kur Jēzus tika guldīts pēc Savas nāves. Un, kad viņš to izdarīja, viņš teica, ka viņš sāka domāt par mani. Un...un pār viņu nonāca Tā Kunga Gars, un viņš devās uz Golgātas kalnu, kur notika krustā sišana, un paņēma gabaliņu no klints. Un viņš atgriezās un uztaisīja man no tā aproču pogu pāri. Un tās man ir ļoti dārgas.

17 Un tā, Denijs, protams, to nezina. Bet šorīt, kamēr es biju lūgšanā, es vienkārši paskatījos lejup uz šīm aproču pogām, un tās abas, ja jūs ievērosiet, ir asins krāsā, un turklāt katrai no tām cauri iet šaura strīpa. Un tas ir tas vēstījums, ko viņš nodeva no Dieva, par to taisno, šauro ceļu, par to. Cik ļoti tas iederas, pilnīgi precīzi! Es nodomāju, ka tas bija tāds kā varbūt dievišķs jeb... Un es esmu ļoti pateicīgs Denijam. Pasaki viņam, brāli, cik ļoti es to novērtēju. Un tas... Vēl viena neparasta lieta; es šorīt pajautāju sievai...es uzvilku kreklus, kuram vajadzētu būt ar aproču pogām, bet viņa teica: "Es aizmirsu atnest tavas aproču pogas," tā ka Tas Kungs man bija dažas sagādājis.

18 Ak, tā ir brīnišķīga dzīve! Vai ne, brāli? Vienkārši staigāt Evaņģēlija vienkāršībā! Un tomēr savā vienkāršībā tā ir visvarenākā lieta, ko es zinu. Es zinu, ka nav nekā tam līdzīga. Un, tā kā tas ir uztaisīts tik vienkāršs, arī man bija iespēja tajā ieiet, saprotiet, caur Dieva žēlastību.

19 Un tā, šajā pēcpusdienā es negribu aizņemt daudz laika, jo es zinu, ka jūs šovakar dosieties uz draudzēm. Es domāju, ka visiem apmeklētājiem vajadzētu paskatīties uz platformu, ieraudzīt šos kalpotājus, un viņi ir...ak, viņi priecāsies, ja jūs šovakar atnāksiet uz viņu dievkalpojumu. Viņi darīs jums labu. Nav šaubu, ka šorīt jūs kaut kur pilsētā devāties uz svētdienas skolu. Un, kamēr mums ir šie saieti un tā kā tie ir pilnā Evaņģēlija uzņēmēji, es domāju, ka mums vajadzētu dot visu iespējamo mūsu atbalstu savām draudzēm, jo tieši uz turieni dodas mūsu uzņēmēji. Un, lūk, tas ir Dieva nams, un es ceru, ka šovakar jūs apmeklēsiet kādu draudzi.

20 Rīt vakarā ir šī saieta noslēgums, man tā šķiet, un es domāju, ka viņi jau ir paziņojuši, kas runās. Tā ka, ja Tas Kungs gribēs, es domāju būt šeit, lai dzirdētu viņa vēstījumu.

Lai Dievs svētī ikvienu no jums.

21 Lūk, es esmu...es neapgalvoju, ka es esmu sludinātājs. Es...es esmu tāds kā...man nav pietiekamas izglītības, lai sauktu sevi par sludinātāju. Sludinātājs; kad tu tā saki, no tevis sagaida, ka tev ir pāris koledžas grādu. Bet man nav nekā, izņemot Šo mazo lingu. Saprotat? Es cenšos doties pakaļ tām slimajām avīm, ja vien varu, lai atvestu tās atpakaļ uz Tēva ganībām.

22 Ja es pieļauju kļūdas, piedodiet man. Es neesmu teologs. Es nekritizēju teologus; teolo...teoloģijai nav ne vainas. Mums tā ir vajadzīga. Taču reizēm es kritizēju to stāvokli, kādā mēs esam nonākuši. Tas nenozīmē kādu konkrētu cilvēku. Tas vienkārši ir vēstījums. Es gribētu, lai es nebūtu tas, kam tas ir jānes. Tas plēš mani gabalos, jo jūs zināt, kā jūs jūtaties attiecībā pret saviem bērniem. Saprotat? Vai tad jums patīk, kad jums ir bērns jāšabar, jāuzkļiedz vai vēl kaut kas? Arī es esmu tētis, un es zinu, ko tas nozīmē. Un es ceru, ka jūs man piedodat.

23 Un es gribu, lai jūs izdarāt šādi: kad jūs sēdēsiet šeit šajā pēcpusdienā, es jums kaut ko palūgšu. Man šeit ir pāris īsas, nelielas piezīmes. Kā jau es jums teicu, man tas ir jādara, jāizraksta savas Rakstu vietas. Agrāk bija tā, ka es varēju Bībeli teju vai no galvas citēt, bet ne tagad. Es esmu piedzīvojis pārāk daudz smagas cīņas, esmu tam kļuvis pārāk vecs. Bet es ceru, ka...ka jūs ieklausīsieties manī šajā pēcpusdienā, tikai uz brītiņu, un patiešām atvērsiet savu sirdi un mēģināsiet saprast, kur es iedziļinos. Tad, manuprāt, tas būs labāk, īpaši draudžu ganiem no šīs pilsētas un citām vietām. Es ceru, ka jūs klausīsieties patiešām uzmanīgi.

24 Un tagad dariet to, dariet tā, kā to daru es, kad es ēdu savu mīļāko pīrāgu ar ķiršiem; savu

mīļāko gaļu, vistu. Un, kad es ēdu labu ķiršu pīrāga gabaliņu un uzduros kādam kauliņam, es nebeidzu ēst pīrāgu. Es vienkārši izmetu ārā to sēkliņu un turpinu ēst pīrāgu. Saprotat? Kad es uzduros vistas kaulam, es nemetu ārā vistu, es vienkārši izmetu to kaulu.

25 Tādējādi, ja es kādā brīdī pasaku kaut ko tādu, kam jūs nepiekrītat, vienkārši aizmetiet to daļu prom un...bet izskatiet to patiešām kārtīgi, pārliecinieties, ka tas patiešām ir kauls. Saprotat? Bet vēl atļaujiet man arī pateikt, ka, ja tā ir sēkliņa, atcerieties, ka no tās izlien jauna dzīvība. Tāpēc turiet abas acis vaļā, un lai Tas Kungs svētī.

26 Kādu vakaru brālis Karls Viljams pateica kaut ko par aizlūgšanu par slimajiem, ka tas ir jādara, un tas būtu ļoti labi. Es zinu, ka tas būtu labi. Bet mēs vienkārši...mēs šeit neesam gatavi tam, lai atvestu lūgšanu rindu. Un es nezinu, vai brālis Orals vai kāds cits no brāļiem ir kādreiz rīkojis lūgšanu rindas saietos vai nē. Es nezinu. Es esmu mēģinājis to divas vai trīs reizes. Bet parasti, kad ir tik daudz cilvēku, ir jāizsniedz lūgšanu kartiņas, saprotiet, lai to izdarītu. Tāpēc jūs nevarat. Tā nav arēna, tas ir Dieva nams. Saprotat? Tas ir velītis tam. Un mēs... Viņi stumdās un grūstās. Bet, ja ir lūgšanu kartiņas, tad jūs viņus nostādāt rindā, kārtīgi.

27 Tā ka Billijs man pajautāja, teica: "Vai man vajadzētu aiziet un izdalīt kartiņas? Cilvēki prasa man lūgšanu kartiņas."

28 Es teicu: "Nē, Billij. Vienkārši atstāsim to, lai Svētais Gars dara to, ko Viņš vēlas darīt." Saprotiet, tas... Saprotat? Un atļaut Viņam varbūt pacelt ticību, lai jūs vienkārši tiekat dziedināti tur, kur jūs sēžat. Saprotat? Bet... Saprotat?

29 Dievišķajai dziedināšanai Evaņģēlijā ir otršķirīga nozīme. Un jūs nevarat likt uzsvaru uz kaut ko otršķirīgu. To zina ikviens. Bet viņi...tā ir ēsma, kas tiek izmantota, lai cilvēki noticētu pārdabiskai klātbūtnei jeb Dievam, ka pārdabiskais ir klātesošs. Un tad caur to, ja viņi atpazīst Viņa klātbūtni, tad viņi tiek dziedināti, saprotiet, caur ticību, ticot tam.

30 Tagad es gribu izlasīt no Dieva Vārda, no Jaunās Derības. Un tad es gribu paņemt kādu tēmu no šīs Jaunās Derības un no šiem Rakstiem un kādu brītiņu parunāt par šo tēmu šajā pēcpusdienā. Un es negribu jūs turēt pārāk ilgi vakara dievkalpojuma dēļ. Bet atcerieties, es ceru, ka visi mani saprata. Vienkārši veltiet tam kādu brītiņu savu uzmanību, lūdzu.

Un tā, pirms mēs to darām, vēlreiz nolieksim savas galvas.

31 Ziniet, mēs varam dziedāt pārāk daudz. Mēs varam gaviļēt pārāk daudz, līdz aizsmakumam. Un mēs varam dziedāt nepareizā laikā vai skaļi gaviļēt nepareizā laikā. Bet ir kaut kas tāds, kas vienmēr ir vietā: kad mēs lūdzamies. "Es gribu, lai vīri lūgtu jebkurā vietā, paceļot svētas rokas bez šaubām." Vai...

32 Tēvs, vislielākais gods, kāds jebkad ir bijis kādam mirstīgajam, ir aizvērt savas acis un atvērt savu sirdi, un runāt ar Tevi. Un mēs zinām, ka Tu dzirdi, ja mēs spētu vienkārši ticēt, ka Tu dzirdi. Jo Jēzus teica: "Ja jūs lūgsiet Tēvam jebko Manā Vārdā, tas tiks dāvāts." Tas bija ar nosacījumu, ja mēs par to nešaubīsimies. Tāpēc, Tēvs, palīdzi mums ticēt šajā pēcpusdienā, ka mūsu lūgumi tiks dāvāti. Un lai nekur nav ne mazāko šaubu ēnu, bet lai tas īstenojas, tas, ko mēs prasām. Un tas ir, Dievs, lai šodien tiktu godināts Tavš lielais Vārds, ievēdot Tavā valstībā katru pazudušo un noklīdušo dvēseli, kas dzirdēs mūsu balsi vai kuru varbūt sasniegs šī lente tur pagānu zemēs, kur tās dodas pa visu pasauli.

33 Es lūdzu, Debesu Tēvs, lai šodien mūsu vidū nepaliktu neviena savārguša cilvēka. Kad dievkalpojums būs beidzies, lai Tas Kungs Dievs izglābj katru pazudušo dvēseli un dziedina katru slimo ķermeni, un piepilda Savu bērnu sirdis ar prieku. Tieši tādēļ mums ir ticība, Kungs, prasīt Jēzus Vārdā Dievu, mūsu Tēvu, jo Viņš apsolīja, ka Viņš uzklausīs. Un tas ir Viņa slavai. Āmen.

34 Svētā Jāņa Evaņģēlija 17. nodaļa, sākot ar 20. pantu, es vēlos izlasīt tēmai. Es domāju, ka tas ir šeit.

Bet ne par viņiem vien Es lūdzu, bet arī par tiem, kas caur viņu vārdiem Man ticēs.

Lai...

35 Man šķiet, ka es paņēmu neīsto vietu. Nu, atvainojiet, vienu mirklīti. Es meklēju Jēzus lūgšanu, kas... Tas ir, nevis Jēzus lūgšanu, bet Viņa... Es droši vien šeit esmu nepareizi atzīmējis savu tekstu. Tas ir tur, kur Jēzus lūdās, lai...jeb teica, ka tāpat kā sieviete ir dzemdību sāpēs, kad dzemdē bērnu...dzemdības, bērna dzimšana.

36 Vai tas ir Lūkas vai Jāņa? Džek, kur tas ir? [Kāds saka: "Jāņa 16."–Tulk.] Jāņa 16. nodaļa. Es domāju, ka tas tur ir, bet tas it nemaz tā neizklausījās. Jāņa 16. nodaļa. ["21. pants."] 21. pants. Protams, 21. pants. Protams, te nu tas ir. Jāņa, svētā Jāņa 16:21:

Lai viņi būtu...

37 Nē, brāli Džek, tas tomēr nav tur. [Kāds saka: "Pamēģini Jāņa, 21. pantu." Cits saka: "21. pants." Cits saka: "16. nodaļas 21. pants."–Tulk.] Tas ir divdesmit...16:21. Man ir Jāņa Evaņģēlija 16. nodaļa, 21. pants. Bet tas... Vai es kļūdos? [Kāds brālis saka: "Sievietes dzemdības, lūk, kas tas ir."]

[Brālis Branhams izskaidro šo sajukumu, kas bija viņa Bībelē, uz lentes *Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies 65-0219*–Tulk.]

38 Nu, tur ir sajaukts...sajukums šajā Bībelē. Tieši tā. [Kāds brālis saka: "Tas ir nepareizi nodrukāts."–Tulk.] Tas ir nepareizi nodrukāts. Tieši tā. Vai zināt ko? Pilnīgi pareizi. Šī te ir pavisam jauna Bībele. Es to nupat kā dabūju, un tajā ir...tā ir nepareizi nodrukāta.

39 [Katoļu arhibīskaps Džons S. Stenlijs iznāk priekšā un iedod brālim Branhamam savu Bībeli, un saka: "Vienkārši...vienkārši nomierinies. Ir kāds iemesls, kāpēc tas šādi notika, un tu to zini, un Dievs tev parādīs kaut ko, kas no tā iznāks, tas ir brīnišķīgi."–Tulk.]

Labi.

["Vienkārši izmanto manējo, brāli."]

Paldies. Liels jums paldies. 16:21. Liels jums paldies. Patiešām.

Kad sieva...

Patiesi, patiesi Es jums saku: jūs raudāsiet un sērosiet, bet pasaule priecāsies; jūs skumsit...jūsu skumjas tiks vērstas priekā.

Kad sieva dzemdē, viņa ir noskumusi, jo viņas stunda ir klāt; bet, kad viņa ir dzemdējusi bērnu, viņa vairs nepiemin savas bēdas...bēdas aiz prieka, ka cilvēks nācis pasaulē.

40 Liels tev paldies, mans brāli. Es to augsti vērtēju.

41 Nu, tā pavisam noteikti ir drukas kļūda šajā Bībelē, tur ir ielikta nepareiza lapa. Un es to tikko atradu savā vecajā Skofilda Bībelē, bet es paņēmu šo jauno, un atskrēju šurp ar to, nupat pirms pāris minūtēm, jo mana sieva man to nupat kā uzdāvināja Ziemassvētkos.

42 Un tā, šajā pēcpusdienā es vēlos runāt par tēmu, kuru es jau paziņoju: "*Dzemdību sāpes*". Lūk, tas neizklausās ļoti patīkami, bet tas ir Bībelē.

43 Es ticu, ka Jēzus šeit runāja par to, kā Viņš teica: "Jums būs bēdas, bet jūsu bēdas pārvērtīsies priekā," runādams šeit ar saviem mācekļiem, zinot, ka teju teju ir jānotiek kristietības dzimšanai. Un tā, vecajam ir jāmirst, lai varētu piedzimt jaunais. Lai būtu... Jebkam, kas dzemdē, tam noteikti ir jāpiedzīvo ciešanu sāpes. Un viņus priekšā patiešām gaidīja ciešanu un moku sāpes, lai pārietu no likuma žēlastībā.

44 Parastā, dabiskā piedzimšana simbolizē garīgo piedzimšanu. Visas dabiskās lietas simbolizē garīgās. Un mēs ieraugām, ja paskatāmies šurp uz zemi un redzam koku, kas aug zemē: tas cīnās par dzīvību. Tas parāda, ka kaut kur ir koks, kas nemirst, jo tas sauc pēc kaut kā.

45 Mēs redzam, ka cilvēki, lai cik veci viņi nebūtu, lai cik slimi, lai kādā stāvoklī viņi nebūtu, viņi cīnās, lai dzīvotu, jo tas parāda, ka kaut kur ir dzīvība, kur mēs dzīvojam, dzīvojam mūžīgi. Ievērojiet, cik perfekti.

46 Un tā, 1. Jāņa 5:7, man šķiet, ka tur, ja es nekļūdos, ir teikts: "Ir trīs, kas liecina debesīs:

Tēvs, Vārds un Svētais Gars, šie trīs ir viens. Ir trīs, kas liecina uz zemes: ūdens, Asinis un Gars, šie trīs ir vienisprātis.” Lūk, ievērojiet. Tie pirmie trīs ir viens. Tie otrie trīs ir uz zemes, tie ir vienisprātis. Jums nevar būt Tēva bez Dēla, jums nevar būt Dēla bez Svētā Gara. Bet jums var būt ūdens bez Asinīm un Asinis bez Gara.

47 Es uzskatu, ka mūsu periodu laikā ir pierādījies, ka tā ir taisnība; ūdens, Asinis, Gars: taisnošana, svēttapšana, Svētā Gara kristība. Tas simbolizē...jeb ir prototips, kas ir paņemts no dabiskās dzimšanas.

48 Paskatieties, kad sieviete vai jebkas cits ir dzemdību mokās. Pirmā lieta, kas notiek, ir: iznāk ūdens (parastās dzemdībās); otrā lieta ir asinis, un tad atnāk dzīvība. Ūdens, asinis, gars; no tā sastāv parastā, dabiskā dzimšana.

49 Un tāpat ir arī garīgajā sfērā. Tas ir ūdens, taisnošana caur ticību, ticot Dievam, pieņemot Viņu kā savu Glābēju un kristoties. Otrkārt, tā ir gara svēttapšana, kad Dievs attīra garu no visiem pasaules elementiem un pasaules vēlmēm. Un tad Svētais Gars ienāk un dod jaunu dzimšanu, un piepilda to par svētu darīto trauku.

50 Piemēram, šādi. Lūk, tas, ko es jums teicu. To, kam jūs neticat, nolieciet to maliņā un tad ņemiet pīrāgu. Ievērojiet. Lūk, šeit ir glāze, kas guļ vistu pagalmā. Jūs taču neņemat to un neliekat to uz sava galda, lai ielietu tajā ūdeni vai pienu. Nē. Tās pacelšana ir taisnošana. Tās attīrīšana ir svēttapšana, jo grieķu vārds “darīt svētu” ir saliktenis, kas nozīmē “attīrīts un paredzēts kalpošanai”. Nevis *ir* kalpošanā, bet *priekš* kalpošanas. Tad, kad tu piepildi to, tā ir ielikta kalpošanā.

51 Piedodiet man to, tas nav, lai sāpinātu. Lūk, kur jums, svētuma piligrimiem, nācariešiem, neizdevās pakāpties augstāk līdz vasarsvētkiem. Jūs tikāt attīrīti caur svēttapšanu, bet, kad bijāt gatavi, lai tiktu ielikti kalpošanā, caur runāšanas mēlēs dāvanām un visu pārējo, jūs to noraidījāt, atkāpāties un atkal nokļūvat vistu kūfī. Saprotat? Lūk, tieši tas notiek. Tas vienmēr notiek šādi.

52 Un tā, nevis, lai jūs tagad kritizētu, bet vienkārši es...es gribu dabūt to nost no savas sirds. Un tas ir dedzinājis mani, kopš es esmu šeit, tāpēc es to labāk izdarišu. Vienkārši, ja Karls atļaus un Demoss, un pārējie, un jūs visi, es darišu visu iespējamo, lai atbrīvotu no tā savu dvēseli, saprotiet, tad tā būs jūsu darīšana.

Parastais simbolizē garīgo.

53 Un tā, tā tad mēs redzam...un tas ir pilnībā piedzimis. Kad mazulis... Lūk, parasti, kad izplūst ūdens, tur nekas pārāk daudz nav jādara. Un, kad parādās asinis, tur nekas daudz nav jādara. Bet, lai dabūtu dzīvību tajā mazulī, tev ir jāieplīķē viņš pa dibenu un jāpanāk, lai viņš iebrēcas. Un tas... Lūk, man nav izglītības kā maniem brāļi šeit, kas ir tik labi apmācīti, viņi...bet man ir jāņem daba, lai parādītu to līdzībā. Un te nu tas ir. Tieši tā tas notiek. Ir vajadzīgs kārtīgs plīķis, lai viņi to saņemtu.

54 Lūk, ir vajadzīgs neliels, kaut kāds satricinājums. Varbūt jums viņš nebūs jāplīķē, bet tikai nedaudz viņš jāsapurina. Reizēm to izdarīs jau pati doma par viņa piedzimšanu. Satver viņu, sapurini viņu. Ja viņš nesāk elpot, nedaudz viņu ieplīķē, un tad viņš iebrēcas sev nezināmā mēlē, tā man šķiet. Bet, viņš...viņš tā vai citādi...viņš trokšņo.

55 Un es uzskatu, ka, ja mazulis piedzimst nedzīvs, bez nekādas skaņas, bez emocijām, tas ir miris mazulis.

56 Tieši tas kait draudzei šodien, sistēmai, mums ir pārāk daudz nedzīvi dzimušu bērnu. Tā tas ir. Viņiem ir nepieciešams Evaņģēlija plīķis, ziniet, lai viņus šādi pamodinātu, lai viņi atjēgtos, lai Dievs varētu iedvest viņos dzīvības elpu. Un, lūk, mēs redzam, ka tā patiešām ir taisnība. Tā ir rupja teoloģija, bet tā vienalga ir patiesība.

57 Tāpēc ievērojiet, ka sēklas piedzimšanā vecajai sēklai ir jāmirst, pirms var piedzimt jaunā sēkla. Tā ka, tādējādi miršana vienmēr ir grūta. Tā ir sāpīga; tā ir mokoša. Tāda pati ir dzimšana, jo tu atnes pasaulē dzīvību, un tas...tas ir sāpīgi.

58 Jēzus teica, ka Viņa Vārds ir sēkla, ko sējējs devās sēt. Lūk, mēs visi to zinām. Un es vēlos

mācīt to kā svētdienas skolas nodarbību, jo ir svētdiena. Tātad ievērojiet, šis Vārds, būdams sēkla... Bet atcerieties, ka sēkla dod jaunu dzīvību tikai tad, kad tā mirst.

59 Un tieši tāpēc farizejiem bija tik grūti saprast mūsu Kungu Jēzu Kristu, jo viņi dzīvoja zem likuma. Un likums bija Dieva Vārds sēklas formā. Bet, kad Vārds kļuva miesa un kļuva nevis par likumu, bet par žēlastību... Lūk, žēlastība un likums nevar pastāvēt vienlaicīgi. Jo žēlastība ir tik ļoti pārāka par likumu, ka likums vispār vairs nav redzams. Un tādējādi tiem farizejiem bija tik grūti mirt savam likumam, lai varētu piedzimt žēlastība. Bet tam ir jāaiziet. Tie divi likumi nevar pastāvēt vienlaikus.

60 Nevar būt tāds likums, kas saka, ka pie tāda luksofora signāla drīkst braukt, bet otrs saka, ka drīkst braukt...viens saka, ka drīkst, bet otrs saka, ka nedrīkst. Tie... Ir jābūt vienam likumam vienā laikā. Varbūt reiz tu varēji pārbraukt, dega brīdinājuma signāls, izbraukt cauri. Bet tagad ir sarkans. Stop! Saprotat? Un tāpēc nevar pastāvēt divi likumi vienlaicīgi.

61 Un tā, mēs redzam, ka tas vienmēr... Mana doma jums ir šāda: tas ir sāpīgi, mokoši, neērti. Paskatieties, kā tie farizeji mira tai bauslībai: caur sāpēm, mokām, neērtībām. Bet tā tam ir jābūt.

62 Lūk, mēs redzam, ka lietus, kas uz zemes izaudzē augļus, “piedzimst,” kā teica tas dzejnieks, “pērkona laukos, pārplēstās, sašķeltās debesīs”. Bet, ja mums nebūtu pērkona un saplēstu, sašķeltu debesu, tad nepiedzimtu arī tas maziņš, destilētais lietus piliens, kas tiek pacelts no jūrām un destilēts no sāls. Ir vajadzīgs tas zibens, pērkona dārdi, kaut kas saplēsts, smags, briesmīgs, lai dzemdinātu tos mīkstos ūdens pilienus. Ir vajadzīgas sāpes, lai atnestu dzimšanu. Ir vajadzīga miršana. Un, kad mirst mākoņi, dzimst lietus, jo lietus ir daļa no tā mākoņa. Vienam ir jābeidzas, lai varētu pastāvēt tas otrs.

63 Lūk, un mani brāļi šeit, daži no viņiem var...viņi varētu izskaidrot visus šo lietu likumus. Es nevaru.

64 Tagad pāriesim pie vēl vienas lietas, tādām kā nelielam pierādījumam. Manuprāt, viena no skaistākajām puķēm... Katram ir savs viedoklis par tām, bet es domāju, ka teju vai visskaistākā puķe, kādu es jebkad esmu redzējis, ir tur austrumos, mūsu dīķa lilija [ūdensroze-Tulk.]. Cik daudzi ir redzējuši dīķa liliju? Ak, vienkārši nekas nelīdzinās tai, manās acīs. Bet vai jūs pamanījāt, kādai tai dīķa lilijai bija jābūt? Es aizdomājos par to, ko teica Jēzus: “Paskatieties uz liliju, kā tā pūlas un vērpj, bet Es saku jums, ka pat Salamans visā savā godībā nebija tērpies kā viena no tām.” Jo Salamana godība un visi viņa tērpi bija mākslīgi. Bet lilija ir savā skaistumā, tā ir dzīvība, kas dara to skaistu, nevis kaut kāda mākslīga uztriepe, krāsa uz tās.

65 Tieši tāpat kā mūsu sievietes, es nedomāju, ka jums vajag visu to zaļo, ziniet, un acu mirkšķus, ziniet, šitik garus, un visu to manikīru vai arī ne...es to visu jaucu, visu to uz jūsu sejas, lai padarītu tevi skaistu. Skaistums ir tas, ko skaisti dara. Ja jūs pievienosiet mazliet Apustuļu darbus 2:4, sajauksiet to kopā ar Jāņa 3:16, tas pārspēs jebko, ko ir centies pielabot “Max Factor”. Saprotat? Tavs vīrs tevi mīlēs vēl vairāk; tāpat arī visi pārējie; un esmu pārliecināts, ka arī Dievs.

66 “Lilija,” Viņš teica, “paskatieties, kā tā aug, pūlas, kā tai ir jāpaceļas. Šī maziņā dīķa lilija, paskatieties, kam tā izgāja cauri: dubļiem, netīrumiem, dūņām, netīriem ūdeņiem, duļķainiem ūdeņiem. Tā spiedās cauri tam visam, tas maziņš dzīvības dīglis, laužoties augšup no tā dīķa dibena, kur ir vardes un viss pārējais, un tad tā ceļas augšup cauri tam visam. Bet, kad tā nonāk saules klātbūtnē, tā piedzimst. Tā mazā sēkliņa plaši atveras dzīvībā. Tā nevar to izdarīt, kamēr tā iet cauri visam tam procesam. Tai ir jāaiziet tam cauri. Tieši tas to paveic, jo pati saule ir tā, kas to pievelk. Un, kad tā pilnībā paceļas virs visiem duļķainajiem ūdeņiem un dubļiem, un tā tālāk, tad tā ir tik laimīga, ka tā vienkārši brīvi atdod savu dzīvību. Un tā ir brīnišķīga dzīve, kad viņa nonāk tā klātbūtnē, kas velk viņu augšup.

67 Es domāju, ka tā ir brīnišķīga līdzība par kristieša dzīvi. Kad kaut kas velk tevi ārā no pasaules, līdz kādu dienu tu piedzimsti tieši tā klātbūtnē caur Svēto Garu. Cik brīnišķīgi! Ja tu mēģināsi tai palīdzēt, tu viņu nobeigsi.

68 Tāpat kā piedzimst cālēns, ziniet, ja jūs kādreiz esat vērojuši to mazo draudziņu, pašā viņa

knābīša galā (vai jebkuram citam putnam, kas izšķīlas no olas), tam...tam ir... Tā nobriest, tā olas čaumala. Tām vecajām olas iekšējām daļām ir jāsapūst. Un viņam ar savu knābīti ir jāskrāpē un jāskrāpē, līdz tas izlaužas cauri čaumalai. Tur Kentuki, no kurienes es esmu, mēs saucam to par izlaušanos. Viņš izlauž sev ceļu. Neko labāku viņi vēl nav atraduši. Saprotat? Kāpēc? Tas ir Dieva paredzētais veids. Ja mēģināsi viņam palīdzēt, tu viņu nobeigsi. Nolobi no viņa to čaumalu, viņš nomirs. Saprotat? Viņam ir jāstrādā, jāpiepūlas, jāizlaužas cauri.

69 Tieši tā ir jādara kristietim. Nav tā, ka kāds vienkārši paspiež tev roku, ievedot tevi iekšā. Tev tur ir jāguļ, līdz tu nomirsti, sapūsti un piedzimsti Dieva valstībā. Tas ir Dieva paredzētais ceļš. Tu neiej ar grāmatas vai rokasspiediena palīdzību vai pievienojoties, paaugstinoties, nolaižoties. Tev vienkārši ir jātiek prom no tās vecās čaulas. Ievērojiet, nekādu labāku veidu viņi nav atraduši.

70 Nav atrasts nekāds labāks veids, kā mazulim dabūt to, ko viņš vēlas, izņemot Dieva paredzēto metodi. Lūk, kad tas mazulis piedzimst, jūs varat pie viņa gultiņas piekārt zvaniņu, pateikt: "Mans dēliņ, es esmu tāds kā teologs. Es esmu lasījis grāmatas par to, kā audzināt bērniņu. Un es saku tev, ka tu esi mūsdienīgs bērns. Tu esi dzimis mūsdienīgā mājā mūsdienīgiem vecākiem. Kad tu būsi izsalcis vai tev būs vajadzīga mamma vai es, vienkārši paskandini to zvaniņu." Tas nekad nedarbosies. Vienīgais veids, kā viņš var dabūt to, ko viņš grib, ir brēkt. Tas ir Dieva veids.

71 Un tas ir tas veids, kā mēs saņemam to, ko gribam, mēs brēcam, lai to saņemtu. Brēciet. Nekaunieties. Sakiet: "Es esmu izsalcis pēc Dieva." Nav svarīgi, vai apkārt ir diakoni, mācītāji vai kas cits, tik un tā kliedziet. Ja tur sēž Džonsi, kāda tam nozīme? Brēc, tas ir vienīgais veids, lai to saņemtu, līdz tu saņemsi palīdzību. Viņš mācīja to, kad Viņš bija šeit uz zemes, ziniet, par to netaisno tiesnesi.

72 Mazs raras piliens. Es nezinu tā formulu. Varbūt šeit ir kāds zinātnieks no...es vienkārši pateikšu, ko es domāju. Varbūt tās ir kaut kādas sablīvējušās atmosfēras daļiņas, kas savienojas kopā tumšā naktī, un tas nokrīt uz zemes. Un, kad tas notiek, tas piedzimst naktī. Bet no rīta tas guļ tur nosalis un drebēdams uz maziņas zāles lapiņas, vai karādamies uz tavas veļas auklas. Bet lai tikai uzspīd saule, vai esat pamanījuši, cik laimīgs viņš kļūst. Viņš vienkārši mirdz un trīc. Kāpēc? Viņš zina, ka tā ir tā saules gaisma, kas pievilks viņu atpakaļ uz turieni, kur viņš bija pašā sākumā.

73 Un tā tas ir ar katru vīrieti vai sievieti, kas ir dzimuši no Dieva Gara. Ir kaut kas īpašs, kad pār mums atspīd gaisma, ka mēs esam laimīgi, jo mēs zinām, ka mēs atgriezīties tur, no kurienes mēs atnācām, no Dieva azotes.

74 Kad to apspīd saule, tas dzirkst priekā, protams, zinādams, ka viņš dodas atpakaļ uz turieni, no kurienes viņš atnāca.

75 Nedaudz primitīvas lietas, bet mēs varētu turpināt ar tām, taču piemeklēsīm vēl kaut ko.

76 Mēs zinām, ka vecajai sēklai, pirms no tās vecās sēklas var iziet jaunā sēkla, tai ir jāsapūst, pilnībā. Ne tikai jānomirst, bet tai ir jāsapūst pēc tam, kad tā ir nomirusi. Mēs zinām, ka tā ir taisnība.

77 Tas pats ir ar dzimšanu no augšas. Mēs nekad neejam atpakaļ, bet mēs ejam uz priekšu, kad tu esi piedzimis no augšas. Un tieši tāpēc, manuprāt, šodien mums ir tik daudz...tas ir, nav tik daudz īstenu piedzimšanu no augšas, jo tā sēkla varbūt simpatizē Vārdam vai tam cilvēkam, bet viņi nevēlas sapūt, atstājot veco sistēmu, kurā viņi bija. Viņi nevēlas no tās iziet. Viņi grib palikt vecajā sistēmā, bet pretendēt uz dzimšanu no augšas vai uz konkrētā perioda vēstījumu. Mēs redzam to Lutera, Veslija, pentakostu un visos citos periodos. Viņi joprojām cenšas turēties pie vecās sistēmas, bet pretendēt uz To. Bet vecās sistēmas periodam ir jāmirst, jāsapūst, lai dzemdētu to jauno. Viņi joprojām grib pie tā turēties.

78 Ievērojiet. Viņi zina, ka vecā sistēma ir mirusi, bet viņi vienkārši nevēlas sapūt ārā no tās. Lūk, sapūšana ir tad, kad ar to patiešām ir cauri. Kad... Viņi apgalvo, ka viņi ir dzimuši no augšas. Taču apgalvojums ir tikai dzemdināšanas pazīme; jaunu piedzimšanu atnes sapūšana. Ir jāsapūst attiecībā uz to, tieši tā, kā mēs darījām visos periodos, veslijiešu laikā un tā tālāk.

79 Bet lieta tāda, ka pēc tam, kad ir piedzimis jauna dzimšana... Veslijs jeb Lutera uzradās ar

vienu vārdu: "Taisnais ticībā dzīvos." Nu, viņš vairs nevarēja turēties pie vecās sistēmas. Viņam vajadzēja no tās iziet.

80 Un tad, kad kalvinisti noveda anglikāņu baznīcu līdz tādām stāvoklim, kalvinistu mācības ietekmē, Dievs uzcēla arminiāniešu mācību, kas bija Džons Veslijs. Vecajai sistēmai bija jānomirst, lai varētu sākties tā jaunā.

81 Un, kad Veslija periods beidzās, un visi tie mazie periodi...tas ir, tās lapiņas, kas izauga no stiebra, jeb vārpiņa Veslija laikā... Redziet, kad pentakosti atnāca ar dāvanu atjaunošanu, viņiem bija jāiziet no baptistiem, prezbitēriāņiem, svētuma piligrimiem, nācariešiem, Kristus baznīcas (tā saucamās) un visa pārējā. Viņiem bija jāiziet, jāsapūst attiecībā uz to, lai pieņemtu dzimšanu no augšas.

82 Tevi vienmēr sauc par jukušu, bet tas ir tā, kā teica Pāvils, kad viņš sapuva priekš tā, ko viņš reiz apgalvoja. Sacīja: "Tādā veidā, kas tiek saukta par ķecerību, tādā veidā es pielūdzu mūsu tēvu Dievu." Tādā veidā, kas tiek saukta par ķecerību! Saprotat? Viņš bija pieņēmis jauno dzīvību, to, ka Vecā Derība bija dzemdinājusi Jauno, un viņam bija jāsapūst attiecībā uz Veco, un padarīja to tikai par ēnu. Lai varētu būt...

83 Tieši tur mēs atrodamies šobrīd. Un tā, esiet pacietīgi ar mani, bet tādas ir manas domas. Draudzes ir kļuvušas tik sistematizētas, ka tu nevari iekļūt nevienā no tām, ja tu tai nepiederi. Tev ir vajadzīga kaut kāda biedra karte vai kaut kāda identifikācija. Un, ticot tam, teju vai vienīgās durvis, kas man ir atvērtas, ir šie uzņēmēji. Un, kamēr vien viņi nav organizācija, es varu doties kopā ar viņiem, bet...un nest cilvēkiem to vēstījumu, kas, kā es jūtu, man ir uz sirds. Bet tas ir kļuvis tik sistematizēts. Un es mīlu jūs, vasarsvētku draudžu ļaudis. Bet, tā vai citādi, vasarsvētki nav organizācija. Jūs vienkārši sevi tā saucat. Vasarsvētki ir pārdzīvojums, nevis kāda konfesija.

84 Bet, redziet, lieta tāda, ka daudziem cilvēkiem ir tik grūti... Kad viņi skatās uz to un tic tam, un redz, ka Dievs ir tik ļoti identificējis to Vārdā, un tomēr ir tik grūti sapūt tam, kur tu esi bijis iekšā. "Ko es darīšu? Kur es dabūšu savu maltīti?"

85 Kas? Dievs ir tava maltīte. Dievs ir tas, pie kā tev ir jāturas. "Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību." Šeit es to atstāšu. Jūs zināt, par ko es runāju.

86 Dieva pravieši mums ir teikuši, ka mums būs jauna zeme, jaunas debesis un jauna zeme. Ja gribat Rakstu vietu par to, tas ir Atklāsmes 21. nodaļā. Es varētu jums to citēt, man tā šeit ir. Jānis teica: "Es redzēju jaunas debesis un jaunu zemi, jo pirmās debesis un pirmā zeme bija zudušas." Tās bija zudušas. Un tā, ja mums ir jābūt jaunai zemei, tad vecā zeme un jaunā zeme nevar pastāvēt vienlaikus. Tāpat arī jaunā pasaule un vecā pasaule nevar pastāvēt vienlaikus. Nevar pastāvēt divas pasaules kārtības vienā laikā. Lūk, lai varētu rasties jaunā zeme, vecajai ir jāmirst. Tātad, ja vecajai ir jāmirst, tad tagad tā ir dzemdību sāpēs tai jaunajai.

87 Un turklāt, ja ārsts dotos izmeklēt pacientu, kas būtu dzemdībās, tad viena no lietām, ko darītu tas ārsts... Es saku to divu vai trīs labu ārstu klātbūtnē, kurus es pazīstu, kristīgu ārstu. Un es gribētu uzdot jums šādu jautājumu. Viena no pirmajām lietām, ko ārsts dara pēc tam, kad viņš ir apskatījis pacientu, ir tā, ka viņš izmēra kontrakcijas, dzemdību sāpes. Viņš izmēra sāpes: cik biežas tās ir un cik spēcīgāka kļūst katra nākamā. Nākamā ir vēl smagāka nekā iepriekšējā. Nākamā ir vēl smagāka, tās kļūst biežākas. Tieši tā viņš nosaka diagnozi: pēc dzemdību sāpēm.

88 Nu, ja pasaulei ir jādzemdē jauna pasaule, aplūkosim dažas no dzemdību sāpēm, kas mums ir uz zemes. Un tad mēs aptuveni redzēsīm, kādā dienā un aptuveni cik tālu viņa ir tikusi savās dzemdībās.

89 Pirmais pasaules karš parādīja lielas dzemdību sāpes. Tas parādīja vienas no pirmajām dzemdību sāpēm viņas dzemdību procesā. Jo tajā laikā mēs viņai jau bijām saražojuši bumbas, un mums bija ložmetēji un indīga gāze. Un jūs atceraties, varbūt daudzi no jums neatceras. Es biju tikai mazs zēns, apmēram astoņus gadus vecs, bet es atceros, ka tika runāts par to iprītu un hlora gāzi, un tā tālāk. "Kā tas izskatījās, šķita, ka, ja to vienkārši palaistu," viņi teica, "tā sadedzinātu visu zemi. Tā nogalinātu visus. Nu, varētu notikt tās noplūde, vējš to vienkārši aizpūstu pa visu zemi." Un kā

visi bija nobijušies līdz nāvei no tā varenā indīgās gāzes ieroča! Zeme pārdzīvoja...tai bija pirmās dzemdību sāpes.

90 Un šobrīd mēs redzam, ka mums bija otrais karš, pasaules karš, un viņas sāpes bija daudz lielākas. Tas katru reizi ir briesmīgāk, zemes dzemdību sāpes. Viņa teju vai dzemdēja, kad tika izmantota atombumba, jo ar to tika iznīcināta vesela pilsēta. Zemei tās bija daudz lielākas sāpes nekā iznīcināšana Pirmajā pasaules karā.

91 Lūk, viņa zina, ka viņas atbrīvošanas laiks ir ļoti tuvu. Tieši tāpēc viņa ir tik nervoza, tik satraukta, jo ir udeņraža bumba un gaisa raķetes, ar kurām varētu iznīcināt visu pasauli. Viena valsts baidās no tās otras, lai cik maza tā nebūtu. Viņiem ir šīs raķetes, kuras, kā viņi apgalvo, vienkārši...viena no tām. Viņi var vadīt tās pēc zvaigznēm un nomest tās jebkurā pasaules vietā, kur vien vēlas.

92 Krievija, kā es nesen dzirdēju ziņās, viņa apgalvo, ka viņa var iznīcināt šo valsti un...un neļaut atomiem vai tām lietām izpostīt savu valsti. Mēs nezinām, ko ar to iesākt. Ikviens izsaka šādus apgalvojumus, un tā tas ir.

93 Cilvēku zinātne ir ielauzusies Dieva lielajā laboratorijā, līdz viņi sevi iznīcinās. Dievs ļauj, vienmēr ļauj gudrībai sevi iznīcināt. Dievs neko neiznīcina. Cilvēks iznīcina sevi ar gudrību, kā viņš izdarīja to sākumā, pieņemot sātana gudrību Dieva Vārda vietā.

Un tā, viņa zina, ka viņai ir jādzemdē. Viņa nevar to izturēt.

94 Krievija, manuprāt, iznīcinātu šo valsti šodien, ja viņa uzskatītu, ka var iznīcināt to un pēc tam pasargāt sevi. Jebkura no tām mazajām valstīm varētu to izdarīt. Bet viņi baidās, jo viņi zina, ka šādos apstākļos šī pasaule nevar palikt tās orbītā.

95 Tātad pasaule zina, ka viņas dzemdību sāpes ir tik lielas, ka viņai ir jābeidzas. Teju teju būs jauna dzimšana, piedzimšana. Es esmu pateicīgs par to. Es esmu noguris no šīs te. Ikviens...visi zina, ka šī ir vieta, kur ir nāve un bēdas, un visādas nesaskaņas, un tā tālāk. Es priecājos, ka viņai ir jābeidzas, un es priecājos, ka tas laiks ir tuvu. Kā senajos laikos teica Jānis: "Tiešām, nāc, Kungs Jēzu!"

96 Un tā, viņai, protams, ir jāsapūst, kā es jau teicu, lai atnestu jaunu dzimšanu. Paskatieties, kā tā ir sapuvusi. Ievērojiet, mani brāļi! Viņa ir pilnīgi sapuvusi. Viņas politika un sistēmas ir pilnīgi un galīgi sapuvušas. Viņā nav palicis neviena vesela kaula, viņas pasaules sistēmās, viņas politikā un viņas reliģiskajā politikā, un kur nu vēl. Viens saka: "Es esmu demokrāts. Es esmu republikānis. Es esmu metodists. Es esmu baptists." Tas viss taču ir sapuvis līdz serdei. Kaut kam ir jāpazūd. Viņa nevar to izturēt. Jūs varētu katrā šo Savienoto Valstu štātā ielikt Džordžu Vašingtonu un Abrahamu Linkolnu, to vienalga nevarētu pagriezt atpakaļ. Tas ir nelabojami.

97 Ir tikai viena lieta, kas var viņai palīdzēt, tā ir Radītāja atnākšana. Āmen.

98 Viņa zina, ka viņai ir jāpazūd. Viņa ir sāpēs un bēdās. Viens nezina, ko darīt. Viens skatās *šajā* virzienā, bet cits *tajā* virzienā, un tā tālāk. Viens baidās no tā otra; viens cenšas kaut ko darīt, lai iznīcinātu *šito*. Bet *šis* cenšas pretoties *šitam*, iznīcināt to otro. Ir nonācis līdz tam, ka tagad tas ir grēcīgu cilvēku rokās, kas varētu iznīcināt visu pasauli piecu minūšu laikā. Saprotat? Tāpēc viņa zina, ka viņa nespēj to izturēt. Cilvēki zina, ka viņa nespēj to izturēt. Un pasaule zina, uz kuriem viņi dodas, tas notiks. Jo Dievs teica, ka tā notiks.

99 "Visas debesis un zeme būs liesmās." Pilnīgi viss tiks atjaunots, lai varētu piedzimt jauna pasaule. Dievs ir to pravietojis.

100 Viņa ir sapuvusi visās savās sistēmās, un viņai tādai ir jābūt, lai pilnībā sapūtu.

101 Tieši tāpēc viņa, kā es teicu, viņa ir tik nervoza un piesarkusi, un satraukta. Un visur ir zemestrīces, it visur piekrastē. Un paisuma viļņi Aļaskā, un visa piekraste šūpojas no zemestrīcēm un visa cita. Un cilvēki raksta: "Vai mums ir jābrauc prom? Vai mums ir jābrauc prom?" Saprotat? Viņi nezina, ko darīt. Nav nevienas drošas zonas, izņemot vienu, un tas ir Kristus, dzīvā Dieva Dēls. Un ir tikai viena lieta, kas ir tā drošā zona, un tas ir Viņš. Viss, kas atrodas ārpus tās vietas, aizies

bojā, pavisam droši, jo tā pateica Dievs.

102 Tagad ielūkosimies Ārsta grāmatā, ja jau viņa ir šādā stāvoklī, un paskatīsimies, vai tam ir paredzēts notikt, kad ir jātiek dzemdētai jaunajai zemei. Mateja 24. nodaļā Ārsta grāmatā, kas ir Bībele, un paskatīsimies, kas ir pravietots, kādi būs viņas simptomi.

103 Un tā, ja ārsts zina bērna piedzimšanas simptomus... Un tieši uz to laiku, kad ir jāparādās tam bērnam, viņš visu sagatavo, jo viņš zina, ka tas ir tas laiks, kad ir jāpiedzimst bērnam. Tāpēc ka to rāda visi simptomi: ūdeņi ir izgājuši, asinis. Un tagad ir pienācis laiks bērna dzimšanai, un ir pienācis laiks, kad tam bērnam ir jāpiedzimst. Un tāpēc viņš tam visu sagatavo.

104 Lūk, Jēzus precīzi pateica mums, kas notiks tieši šajā laikā. Viņš pateica mums Mateja 24. nodaļā, ka draudze, patiesā draudze un tā otra draudze būs...dabiskā draudze, garīgā draudze, būs tik līdzīgas (atdarinātāji), ka "tas pieviltu pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams". Kā tas bija Noasa dienās; kā "viņi ēda, dzēra, precējās, devās laulībā", un visa šī pasaules netikumība, ko mēs redzam šodien. Bībelē, tajā grāmatā, Ārsta grāmatā ir teikts, ka tas notiks. Tāpēc, kad mēs redzam, ka tas notiek, mēs zinām, ka dzimšana ir tuvu. Tā tam ir jābūt. Tieši tā. Un tā, mēs skatāmies uz to kā uz valsti...nevis valsti, bet pasauli.

105 Un tā, Israēls, draudze, sāksim ar to uz dažām minūtēm, un pasekosim viņai varbūt nākamās desmit minūtes. Israēla tautai bija dzemdību sāpes katra pravieša laikā, kas nāca uz zemes. Viņai bija dzemdību sāpes, kad skanēja viņa vēstījums. Kāpēc tas tā notika? Pravietim bija Vārds, bet viņa bija iesējusi tik daudz puvekļu un ieviesusi sevī tik daudzas sistemātiskas kārtības, ka šis pravietis izpurināja viņu no viņas pamata. Visi viņus ienīda. Tādējādi, kad Dievs sūtīja pravieti, tā draudzei pašai sākās dzemdību sāpes, jo pravietis...Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša un tikai pie viņa. Tas ir, tas Vārds, kas tika izteikts konkrētam laikam, tiek izpausts caur tā perioda pravieti; tā tas ir bijis vienmēr. Un draudzes, viņas uzbūvēja apkārt Vārdam tik daudzas sistēmas, ka tad, kad viņš nāca, viņš izpurināja viņu ārā no viņas šūpulkrēsla. Viņai bija dzemdību sāpes.

106 Kas tas bija? Atpakaļ pie Vārda! Atpakaļ pie dzīvības! Sistēmās nav dzīvības. Tikai Dieva Vārdam ir Dzīvība. Tās sistēmas, kas ir apbūvētas tam apkārt, tajās nav dzīvības. Tieši Vārds dod dzīvību. Viņa vēstījums sakratīs atlikumu atpakaļ pie Vārda. Maza grupiņa iznāks un ticēs. Kādreiz varbūt... Noasa laikā tikai apmēram astoņi cilvēki. Bet tik un tā Dievs satricināja šo atlikumu un pārējās iznīcināja. Bija jāsakrata...

107 Tā tas notika cauri visiem periodiem, līdz visbeidzot draudze dzemdēja viņiem vīriešu kārtas Bērnu, un šis Bērns bija pats Vārds, kļuvis miesa. "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū." Viņš uzvarēja katru ļauno garu, ikvienu spēku uz zemes, kas cēlās pret Viņu, vienīgi ar Tēva Vārdu. Katru kārdinājumu, ko deva Viņam sātans, Viņš apsauca sātanu, nevis ar Savu spēku, kas Viņam bija, bet ar Dieva Vārdu. "Ir rakstīts... Ir rakstīts... Ir rakstīts..." Jo Viņš bija Vārds.

108 Kad sātans uzbruka Ievai, viņa nebija Vārds, tāpēc viņa krita. Kad viņš uzbruka Mozum, notika tas pats. Bet, kad viņš uzdūrās šim Dieva Dēlam, Viņš bija kā desmit tūkstoši voltu. Tas lika visām viņa vaļīgajām spalvām aiziet pa gaisu, kad Viņš atnāca atpakaļ un sacīja: "Ir rakstīts: 'Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.'" Tur nu bija šis Bērns, kļuvis miesa. Pats Dieva mūžīgais Vārds, izpausts miesas ķermenī šeit, uz zemes, lai pārstāvētu Vārdu.

109 Tieši tā Viņš zināja, kas bija viņu sirdīs. Tieši tā Viņš varēja pateikt Filipam, kur viņš bija, kas viņš bija. Viņš varēja pateikt Sīmanim Pēterim, kas viņš ir; pastāstīja tai sievietei pie akas. Kāpēc? Viņš bija Vārds. Pareizi. Vēstulē ebrejiem 4. nodaļā Bībele saka: "Dieva Vārds ir asāks, spēcīgāks par divpusēji griezīgu zobenu, atdala pat līdz kaula smadzenēm un izšķir sirds domas un nodomus."

110 Nu, tie aklie farizejiskie priesteri nespēja ieraudzīt, ka tas bija izpausts Vārds, jo viņi bija iegrimuši priesterībā un sistēmā. Bet vecajai sistēmai bija jāizzūd. Tas bija Vārds, un tas, kas bija apsolīts, bija piepildījies. Tāpēc, ja tas ir piepildījies, tad tam ir jāsapūst. Tā bija čaula. Sēkla aizgāja

tālāk.

111 Mozus nebūtu varējis atnest Noasa vēstījumu. Tāpat arī Jēzus nebūtu varējis atnest Noasa vēstījumu, jo tas bija cits periods. Un vecā sēkla bija pareiza, bet tā nokalpoja savam mērķim un bija mirusi, un izzudusi. Pārveidošanās no vecā uz jauno, kur atradās dzīvība, bija tas, kas uztrauca cilvēkus, kas joprojām uztrauc viņus šodien.

112 Mēs nebūvējam sienu, kā mēs sākām ar Lutera vēstījumu, virzoties taisnā līnijā, vai arī, pentakostu vēstījumu, taisni. Mēs taisām pagriezienu stūros. Mēs būvējam ēku. Dieva Vārds ir tas projekts. Ikviens var izlikt taisnu līniju, bet ir vajadzīgs mūrnieks, lai uztaisītu stūri. Ir vajadzīgs Dieva spēks, lai to izdarītu. Ir vajadzīgs kāds svaidītais no debesīm, kas ir atsūtīts, lai to izdarītu. Tāds ir bijis katrā periodā. Un praviešu periodā... Tā Kunga Vārds nāk caur tiem praviešiem, un viņi taisīja tos stūrus, darīja to citādāko. Bet tie celtnieki gribēja būvēt sienu. Tā nav siena, it nemaz, tā ir ēka, Dieva ēka.

113 Lūk, mēs jūtam un zinām, ka tā ir patiesība, ka ikvienā periodā tās sistēmas bija sapuvušas. Un visām viņu sistēmām bija jāsapūst un jānomirst, līdz viņa piedzemdēja to draudzi. No tā sapuvušā jucekļa iznāca pats Vārds. "Tā Kunga Vārds nāk pie praviešiem." Tas nekad nenāk pie priesteriem; tas nāk pie praviešiem.

114 Un ievērojiet, kad tas notika, visbeidzot viss šis Vārds kopumā piedzima šeit cilvēciskā miesā. Viņā mājāja Dieva pilnība miesā. Viņš bija Vārds. Pravieši ir daļa no Vārda, Vārds viņu periodam. Mēs šodien esam daļa no Vārda, tie, kuri seko Vārdam. Bet Viņš bija visa Vārda pilnība. Viņš bija Vārds. Viņš teica...

115 Kad viņi apsūdzēja Viņu, ka Viņš pielīdzina Sevi Dievam, jo Viņš bija Dieva Dēls, viņi sacīja Viņam: "Nu, Tu padari Sevi par Dievu."

116 Viņš sacīja: "Vai jūsu likumos nav rakstīts, ka tos, pie kuriem nāca Dieva Vārds, jūs saucat par 'dieviem', tos praviešus? Un viņi tādi bija. Kā tad jūs Mani nosodāt, kad Es saku, ka Es esmu Dieva Dēls?"

117 Tur mājāja Dieva pilnība miesā, Dieva Dēlā. Viņš bija pilnīga Dieva izpausme. Tieši tas visbeidzot... Dzemdību sāpes to praviešu laikā, tā kā viņi bija Vārds, norādīja uz savu pilnību, uz Vārda pilnību. Un tad tās sistēmas galu galā izmira, līdz "Vārds kļuva miesa un mājāja mūsu vidū".

118 Paskatieties, kā tas tika attēlots Jēkabā. Paskatieties, kā tas tika attēlots Jāzēpā, precīzi. Brāļu...tēva mīlēts, savu brāļu ienīsts, bez jebkāda iemesla. Viņš bija garīgs, varēja pareģot un iztulkot sapņus. Un viņš neko nevarēja ar to padarīt; viņš vienkārši tāds piedzima. Viņš bija iepriekšnolemts būt tāds. Bet viņa brāļi viņu ienīda un visbeidzot pārdeva viņu par trīsdesmit sudraba gabaliem, gandrīz trīsdesmit gabaliem. Un viņš tika paaugstināts, apsēdās pie faraona labās rokas. Paskatieties, būdams cietumā, tur bija dzērienu devējs un maizes cepējs; viens aizgāja pazušanā, bet otrs tika izglābts.

119 Jēzus Savā cietumā uz krusta: viens aizgāja pazušanā, otrs tika izglābts. Precīzi. Un tad paaugstināts debesīs un apsēdās Dieva tronī. Un, kad Viņš atkal izies, atskanēs signāls: "Metieties ceļos," un katra mēle apliecinās.

120 Un, kad Jāzeps atstāja troni un devās uz priekšu, skanēja bazūne, un katram celim bija jālokās; nāca Jāzeps.

121 Tā ka kādu dienu atskanēs varenā Dieva bazūne, mirušie Kristū augšāmcelsies, un ikviens celis lieksies, un katra mēle apliecinās šo Vārdu. Bet pēc kā Viņš nāk? Kāpēc Viņš nāk šurp?

122 Ievērojiet, viņa [Israēla tauta–Tulk.] dzemdēja šo pilno Vārdu, kas kļuva par miesu, to praviešu dzemdību sāpju laikā, kuri taurēja: "Viņš nāk! Viņš nāk! Viņš nāk!"

123 Lūk, bet saskaņā ar vēsturi un Rakstiem viņai nebija bijis pravieša četrsimt gadus, no Malehijas līdz Jānim. Viņiem bija tikai teologi, priesteri, mācītāji. Tā ka tagad mēs varam iztēloties, kādā sapuvušā stāvoklī droši vien atradās viņas sistēma bez tā, četri simti gadu bez tieša Dieva vēstījuma TĀ SAKA TAS KUNGS no Dieva. Tā ka priesteri, pravieši un pārējie bija

noveduši to visu briesmīgā juceklī. Viņa bija sapuvusi.

124 Tad Jānis, apsolītais Elija no Maleahijas 3... Nevis no Maleahijas 4. nodaļas, bet no Maleahijas 3. nodaļas, jo Jēzus pateica to pašu Mateja 11. nodaļā.

125 Kad Jāņa ērgļa acis pārklājās ar plēvi (kā, manuprāt, ir pateikts Pembera grāmatā “Agrīnie laikmeti”) un viņš teica: “Ejiet un paprasiet Viņam, vai Viņš ir Tas, vai arī mums gaidīt citu?” Saprotat?

126 Un Viņš sacīja, Jēzus, kad bija aizsūtījis atpakaļ viņa mācekļus pēc tam, kad bija pateicis viņiem palikt sanāksmē un pavērot, kas notiek. “Ejiet un parādiet Jānim šīs lietas. Un svētīgs tas, kas neapgrēcinās.”

127 Viņš pagriezās un paskatījās uz saviem mācekļiem un uz cilvēkiem, uz kuriem Viņš runāja. Viņš sacīja: “Ko jūs gājāt redzēt, kad jūs gājāt skatīt Jāni?” Viņš sacīja: “Vai jūs gājāt, lai redzētu cilvēku mīkstās drēbēs?” Un Viņš sacīja: “Es saku jums, ka tādi mājō ķēniņu pilīs.” Viņš sacīja: Vai jūs gājāt skatīt niedri, ko vējš šūpo?”

128 Citiem vārdiem sakot, viņu nešūpoja visas tās lietiņas, kas uzrodas. “Es tev saku, ja vien tu nāksi un pievienosies mūsu grupai, mēs varam maksāt tev lielāku algu.” Ne Jānis. “Ja vien tu nesludināsi pret *to* un *šito*, nu, tu varēsi pievienoties mūsu grupai.” Ne Jānis.

129 Teica: “Tad ko jūs gājāt skatīties, vai pravieti? Un Es saku jums, vairāk nekā pravieti. Jo, ja varat to pieņemt, tad tas ir viņš, par kuru runāja pravietis, sacīdams: 'Es sūtīšu Manu vēstnesi Mana vaiga priekšā, lai sagatavotu ceļu.’” Tas ir Maleahijas 3:1.

130 Nevis Maleahijas 4, it nemaz. Tas ir kas cits. Jo, kad nāks šis Elija, pasaulei uzreiz ir jātieks sadedzinātai, un taisnie staigās pa bezdievju pīšļiem.

131 Un tā, ievērojiet. Viņa vēstījums viņus tā pārāk nepamodināja no viņu garīdznieciskā miega. Viņi tikai teica: “Tur ir kāds traks cilvēks. Labāk pie viņa neuzkavējieties. Viņu sauc par traku; viņš mēģina noslīcināt cilvēkus tur ūdenī. Saprotat? Nekā prātīga tajā vecajā vīrā nav. Nu, pat kārtīgu drēbju viņam nav. Viņš ir ietīnīes aitas ādā. Nu, viņam nav ne graša pie dvēseles. Nu, kādu semināru viņš vispār ir pabeidzis? Kāda ir viņa biedra karte? Mēs nesadarbosimies viņa sanāksmēs. Mēs vienkārši viņu tur atstāsim, lai viņš nomirst badā.” Saprotat? Pasaule nav pārāk mainījies, tāpat kā tās sistēmas. Hm-hm. “Bet mēs vienkārši viņu atstāsim tur. Viņam nav nekādu...”

132 Vai zināt, kāpēc viņam nebija? Atcerieties, viņa tēvs bija priesteris. Bet kāpēc viņš nesekoja sava tēva pēdās, kā bija pieņemts darīt bērniem tajās dienās? Tāpēc ka viņam bija kaut kas, pārāk svarīgs vēstījums. Viņam bija jāstāda priekšā Mesija, jo tā bija pateicis Svētais Gars. Tas mazais atlikums, kas bija atvests tur atpakaļ caur Gabriēla vēstījumu, zināja, ka tas tā notiks. Ir teikts, ka aptuveni deviņu gadu vecumā viņš devās tuksnesī pēc tam, kad bija zaudējis tēvu un māti; ka viņš devās tuksnesī, jo viņam vajadzēja skaidri dzirdēt.

133 Jo tajā milzīgajā teoloģiskajā ēkā viņi būtu pateikuši: “Nu, es zinu, ka tu droši vien esi tas, kuram būtu jāpaziņo par Mesiju. Jesaja teica, ka tu parādīsies, tā tad tu būsi tā balss. Nu, bet vai tev nešķiet, ka mūsu brālis Džons pilnīgi precīzi atbilst tam darbiņam?” Un viņš būtu bijis viegli pārliecināms.

134 Taču viņš nebija apguvis nevienu no viņu sistēmām. Viņa vēstījums bija pārāk svarīgs. Viņš devās tuksnesī, lai tur paliktu.

135 Ievērojiet. Viņa vēstījums nebija kā teologam. Viņš izmantoja līdziības. Viņš teica: “Ak, jūs, čūsķu dzimums.” Sauca tos garīdzniekus par čūsķām. Tās, viena no tām sliktajām lietām, ko viņš bija redzējis tuksnesī, tās ložņājošās lietas, tās bija čūsķas. Un viņš domāja: “Tas droši vien ir labākais salīdzinājums, kādu es zinu.” Viņš teica: “Jūs, odžu dzimums, kas jūs brīdināja par gaidāmo dusmību? Nemaz nesāciet teikt: “Mēs piederam pie *tiem* un *šitiem*,” jo Dievs var no šiem akmeņiem uzaudzēt Ābrahāmam bērnus.” Tie akmeņi, kurus viņš bija redzējis tuksnesī un strauta krastā.

136 Un arī “cirvis”, kuru viņš bija lietojis tuksnesī, “ir pielikts pie koka saknes,” ko viņš bija

redzējis tuksnesī. “Ikviens koks, kas nenes labus augļus,” viņš zināja, no kurienes viņš iegūst malku, saprotiet, “tiek nocirsts un iemests ugunī,” taisīja no tā malku. Saprotat? Viņa vēstījums nebija kā garīdzniekam, it nemaz. Tas bija no dabas piemēriem tuksnesī.

137 Bet viņam bija vēstījums, ko pasludināt, un viņam bija ticība savam vēstījumam, lai pateiktu: “Tā Mesijas atnākšana ir tik tuvu, ka Viņš jau ir tepat jūsu vidū. Es saku jums, ka jūsu vidū stāv Tas, kuru jūs nepazīstat, kura kurpes es neesmu cienīgs nest. Viņš kristīs jūs ar Svēto Garu un uguni.”

“Kas Viņš ir, Jāni?”

“Es nezinu.”

138 Bet kādu dienu pie upes pienāca kāds jauns Cilvēks, parasta izskata cilvēks. Vienkārši... Tur stāvēja Jānis Kristītājs, tas svētais pravietis, un viņš paskatījās pāri Jordānai. Viņš sacīja: “Redzi, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku.”

“Kā tu Viņu pazīsti, Jāni?”

139 “Tas, kurš man tuksnesī pateica, lai es eju kristīt ūdenī, teica: ‘Uz kura tu redzēsi Garu nolaižamies, Viņš būs Tas, kas kristīs ar Svēto Garu.’”

140 Viņa vēstījums nevarēja nākt no kāda teoloģiska skatu punkta vai kādas cilvēciskas mācību sistēmas. Tam bija jānāk tieši no Dieva.

141 Jo viņa vēstījums nebija viņus pārāk sapurinājis. Viņi domāja: “Ak, viņš teica, ka viņš to redzēja. Es par to ļoti šaubos. Es neko neredzēju. Es skatījos. Ak vai! Es neko tādu neredzēju,” sacīja tie priesteri un pārējie.

142 Bet viņš to redzēja, un šobrīd mēs zinām, ka viņš to redzēja. Protams, redzēja. Bet vai jūs pamanījāt, kas no tā sanāca?

143 Tas nepamodināja viņus no viņu miega. Viņi tā arī turpināja un, it kā nekas nebūtu noticis, nocirta viņam galvu. Bet tas viņus neuzmodināja.

144 Bet tos atlikušos tas pamodināja, tos, kuros bija dzīvība, to mazo pulciņu, Anna un Simeons, un daži no tiem, kuri visi gaidīja Tā Kunga atnākšanu. Un Anna templī, akla, praviete, kas kalpoja Tam Kungam ar lūgšanām. Un tad kādu dienu, kad viņa bija Garā...

145 Un Simeons bija pravietojis un sacījis, vecs vīrs, viņš sacīja: “Svētais Gars pateica man, ka es neredzēšu nāvi, kamēr neieraudzīšu Tā Kunga Kristu.”

146 Nu, daži no priesteriem, zīniet, teica: “Nabaga vecais vīrs, viņš vienkārši ir nedaudz zaudējis prātiņu, zīniet. Viņš jau ir ar vienu kāju kapā, un arī tā otra jau slīd iekšā. Nu, lieciet viņu mierā. Viņš ir bijis godājams vecs vīrs, bet viņš ir nedaudz...”

147 Bet vai jūs redzat, kas viņam bija? To viņam bija atklājis Svētais Gars.

148 Tas ir tas pats, kas ir atklāts jums, ļautiņi, šajā pēcpusdienā. Svētais Gars atveda jūs šurp ar kaut kādu mērķi. Kādu... Svētais Gars! Paskatieties uz tiem priesteriem un garīdzniekiem šeit, kas ir no metodistiem, baptistiem, katoļiem un visiem citiem. Viņus virzīja Svētais Gars. Ir pienākusi tā stunda. Tāpēc Svētais Gars iedarbojās uz viņiem, un viņi to ir meklējuši, alkuši pēc tā. Tad, tieši...

149 Viendien, zīniet, nebija televīzijas. Paldies Tam Kungam par tiem laikiem.

150 Tā ka viņi...viņi bija tajā Jūdejas kalnu nogāzē. Tur bija piedzimis Bērniņš. Parādījās zvaigzne, un tā tālāk.

151 Bet pēc astoņām dienām māte atnesa to Mazulīti, ietītu autiņos. Šie autiņi, man ir teikts...saka, ka tas bija... Viņiem nebija nekā, kur ietīt. Man stāstīja, ka tā bija lupata no vērša iejūga, tādi bija Viņa autiņi. Un tur nu nāk Jāzeps, viņi nāk ar šo Bērniņu.

152 Es iztēlojos tās mātes, kas stāv tur, tālumā, ar saviem mazuļiem, ietērti rokdarbos un visā pārējā. Saka: “Paskatieties tur. Redzat? Redzat? Tur viņa ir. Redzat? Viņa bija stāvoklī no tā vīrieša. Tur viņa iet iekšā. Neejiet viņai klāt. Turieties no viņas pa gabalu.” Viņi joprojām domā tāpat.

153 Bet Marija ar to Bērniņu savās rokās, viņai bija pilnīgi vienalga, ko viņi domāja. Viņa zināja, kā Dēls tas ir.

154 Un tāpat arī ikviens ticīgais, kurš pieņem Dieva Vārdu savā sirdī! Nav svarīgi, ko saka tās sistēmas. Tu zini, kas tas ir. Tas ir Dieva apsolījums; to tev atklāja Svētais Gars, kad tevi apņēna Viņa spēks. Tu zini, kas un kā. Nevienam cilvēkam nav tiesību sludināt Evaņģēliju, kamēr viņš nav saticis Dievu tur dziļi tuksnesī, tajā degošajā krūmā, tā ka neviena garīdzniecības sistēma pasaulē nevar ar saviem skaidrojumiem novērst tevi no tā. Tu tur biji, tas notika ar tevi. Man ir vienalga, ko saka tās sistēmas. Tu esi tā liecinieks. Aleluja! Es jutos kā tas vecais melnādainais vīrs, par kuru es stāstīju: “Man šeit vairs vietas nepietiek.” Saprotat? Tādā brīdī es jutos ļoti dievbijīgi, kad es aizdomājos. Un tā ir taisnība. Tev atklājās pats Dievs.

155 Simeons saņēma apsolījumu. Sēdēdams savā istabiņā tajā rītā, ak, es domāju, ka katru rītu tur tika atnesti varbūt simtiem mazuļu. Tajā valstī bija apmēram divarpus miljoni ebreju, un tie bērniņi tika nesti, un daudzi dzima. Ik pēc astoņām dienām tai mātei bija jāatnāk, jāatnes upuris šķīstīšanai. Un tur nu nāk... Simeons tur sēdēja, zini, varbūt lasīja Jesajas rakstu rulli. Es nezinu. Bet tad pēkšņi...

156 Lūk, ja Svētais Gars ir devis tev solījumu, tad Svētajam Garam šis solījums ir jāizpilda, ja tas patiešām ir Dievs. Viņš...ja Viņš...

157 Ja kāds cilvēks atnāk un kaut ko pasaka, bet Dievs to neatbalsta, tad tas jau no sākuma nav pēc Rakstiem. Aizmirstiet to! Bet, ja viņš saka, ka tā ir, bet Dievs joprojām to neatbalsta, tas joprojām ir nepareizi.

158 Jo Dievs izskaidro Savu vēstījumu. Viņš izskaidro Sevi pats. Tas, ko viņš saka, piepildās, tad Dievs saka: “Klausiet viņu, jo tā ir patiesība.” Tas ir tikai veselais saprāts. Ja Viņš saka, ka tas notiks, un tas notiek, tas runā pats par sevi. Tai vienmēr ir jābūt precīzai patiesībai, jo Dievs nemelo.

159 Un tā nu Simeons tur sēž, paciešot visu to vajāšanu. Viņš bija tas atlikums. Viņš bija dzirdējis Jāni un tā laika mazo atlikumu. Un tā nu viņš sēdēja tur, klausoties to rakstu rulli, zinādams. Es ar to domāju, ka viņš zināja, ka Jānis nāks, jo viņš bija daļa no tā atlikuma, viņam bija atklāts Vārds. Un pēkšņi, kad Bērniņš tika ienests templī, tad Svētā Gara pienākums bija atklāt, ka tas ir tur. Tā nu viņš, Gara virzīts, izgāja no tās mazās istabiņas, izgāja cauri zālei, uzdūrās tai sieviešu rindai, gāja gar šo sieviešu rindu, līdz nonāca līdz tai vietai, kur atradās tas Bērniņš, no kura viņi visi turējās atstatu. Viņš paņēma to Bērniņu savās rokās, sacīja: “Kungs, ļauj Tavam kalpam aiziet mierā, jo manas acis ir redzējušas Tavu pestīšanu.”

160 Un tajā laikā vēl viena no tā laika nedaudzajiem izredzētajiem bija Anna, praviete. Viņa tur sēdēja, akla, stūrī. Piecēlās kājās, akla. Tur nu viņa gāja, Gara vadīta, starp visām tām sievietēm un cilvēkiem, kas drūzmējās iekšā un ārā no tempļa, līdz nonāca tieši līdz tai vietai, kur atradās Bērniņš Kristus.

161 Ja Svētais Gars varēja aizvest pie Viņa aklu sievieti, tad kā ar pentakostu grupu, kuriem it kā vajadzētu būt redzei. Es tālāk vairs neturpināšu, pārējo jūs zināt. Pievērsiet uzmanību. Ak vai! Tā draudze droši vien atkal bija briesmīgā juceklī, tas tā noteikti bija, tajā laikā! Bet tas satricināja to nelielo atlikumu, kā es jau teicu.

162 Un tā, būsīm godīgi. Ja mēs redzam, ka draudze šodien ir tādā pašā stāvoklī, vai tad mēs atkal neesam nonākuši tajā laikā? Nu, vienkārši paskatieties uz to, kas ir apsolīts Bībelē, kam šajā laikā bija paredzēts notikt draudzē. Mēs redzam, kas notiek pasaulē, un mēs redzam, ka tā ir sava ceļa galā. Tagad ieskatīsimies draudzē.

163 Luterā laikā viņai, draudzei, bija dzemdību sāpes. Un tā, mēs zinām, ka saskaņā ar Atklāsmes grāmatu ir septiņi draudzes periodi un septiņi vēstneši šiem draudzes periodiem. Un tā, kad bija jāparādās Luteram, tas, protams, ievada draudzi dzemdību sāpēs, un tā dzemdināja Luteru. Tā tas ir.

164 Pēc tam viņa atkal nonāca grūtībās, tā ka tā dzemdināja Veslīju. Tā tas ir.

Un atkal devās tālāk, un tā dzemdināja pentakostus.

165 Katrs no tiem sava perioda vēstnešiem satricināja...atpakaļ pie Vārda, viņa perioda vēstījums, vēstījums...saskaņā ar Bībeli. Man drīzumā iznāks grāmata par šo tēmu, komentāri par Atklāsmes grāmatas pirmajām četrām nodaļām. Izlasiet to, tiklīdz mēs to nodrukāsim. Un tas bez mazākās šaubu ēnas pierāda, kāds bija Lutera vēstījums: taisnošana, kas...svēttapšana ir nākamais dabiskās dzimšanas process. Un pēc tam nāk pentakosti, precīzi.

166 Lūk, ievērojiet, katrs periods satricināja draudzi un deva tai dzemdību sāpes. Bet ko viņi izdarīja? Pēc tam, kad atnāca dzemdību sāpes, tā vietā, lai turpinātu iet tālāk ar Vārdu, viņi savāca kopā cilvēku baru tieši tāpat, kā to izdarīja tie pirmie. Precīzi. Tūlīt pēc apustuļu satricināšanas, mēs ieraugām, ka viņa tad atkal noiet no ceļa. Pēc tam mēs ieraugām, ka nāca daudzi citi, Agabs un daudzi citi lieli reformatori tur sākumā. Katrs periods bija izdarījis... Kā jūs varat izpētīt "Pirms Nikejas padomē", "Nikejas tēvos" un visos pārējos. Tur var atrast to visu. Katrs periods tika satricināts, vienmēr uzradās vēstnesis ar TĀ SAKA TAS KUNGS.

167 Tagad viņa ir vissliktākajā stadijā, kādā, saskaņā ar Rakstiem, viņa jebkad ir bijusi. Mēs atrodamies Lāodikejas draudzes periodā, bagātā, bet aklā draudzes periodā, kas nezina to.

168 Nekur Bībelē Kristus nekad nav bijis izlikts ārā no draudzes, izņemot Lāodikejas periodu. Viņa ir vissliktākajā periodā; viņa ir tik ļoti sapuvusi kā nekad agrāk. Saka: "Es sēžu kā ķēniņiene, man netrūkst nenieka."

169 "Bet nezini, ka tu esi kaila, nožēlojama, akla, nabaga, un nezini to." Tieši tā. Saka: "Es dodu tev padomu atnākt un nopirkt no Manis acu ziedi, lai Es varētu atvērt tavas acis." Un tas...tas noteikti... Dieva acu ziede noteikti atnesīs draudzei gaismu, ja vien tā vēlēsies atvērt acis tam, ko ir teicis Dievs.

170 Ievērojiet, tagad ātri. Un tā, viņa ir šajā stadijā, bez mazākās šaubu ēnas. Mēs atrodamies Lāodikejas draudzes periodā.

171 Lūk, viņas vēstnesis ir absolīts Maleahijas 4. nodaļā. Viņš ir absolījis to izdarīt. Un tam vēstījumam ir jāatnes atpakaļ Vārds, jāatved cilvēki atpakaļ pie Vārda. Ir jābūt piedzimšanai. Viņai ir jādzemdē jauna dzimšana no...saskaņā ar Maleahijas 4. nodaļu.

172 Draudzes pasaulē šodien darbojas divas sistēmas. Tagad klausieties ļoti uzmanīgi. Lūk, es paskatīšos, vai jūs pateiksiet "āmen" uz šo. Šodien draudzes pasaulē darbojas divas sistēmas. Es novelšu šo nastu no saviem pleciem, un tā es tikšu no tās valā. Mēs to zinām, ka tas ir Dieva Vārds un konfesionālā sistēma. Tur darbojas divas sistēmas. Tieši tāpat kā bija Jēkabs un Ēsavs; viens pēc Gara, otrs pēc miesas. Un kas tas ir? Ēsavs un Jēkabs cīnījās savas mātes klēpī līdz pat tam brīdim, kad viņi piedzima. Un tāpat arī konfesionālais un Vārds cīnās viens pret otru. Tas notiek, jau kopš Lutera atnesa pirmo reformāciju. Es ceru, ka tas ir pietiekami vienkārši, lai jūs varētu to saprast. Saprotat?

173 Šie vīri, ja viņi uztvers *to* un dosies ar to, viņi var iedot tam vairāk jēgas, saprotiet, aiznest to līdz vietai, kur jūs varēsiet. Es tikai gribu ielikt šo sēklu, tad cerēt, ka viņi panāks, ka tā kļūst dzīva. Ievērojiet. Saprotat?

174 Tā tas ir bijis vienmēr. Tāpēc viņa cieš dzemdību sāpes, jo viņā notiek cīņa.

175 Tur ir Ēsavs, vienkārši šīs pasaules vīrs, ļoti reliģiozs. Un, ak, viņš ir labs, jauks puisis, tīrs, tikumīgs, cik nu ir zināms, bet viņam nav ne jausmas par šo pirmdzimtību. Viņš tāds ir piedzimis. Viņš tāds ir izveidots.

176 Un Jēkabs, lai kas viņš arī nebūtu, viņš grib šo pirmdzimtību. Viņš ir tas garīgais.

177 Un šodien šie divi ir draudzes klēpī. Pastāv varen liela sistēma, kas cenšas noformēties, saukta par Pasaules Draudžu padomi. Un no draudzes klēpja iznāk divi bērni. Vienkārši pierakstiet manus vārdus. Pasaules...

178 Vārdam ir jādzemdē Vārda līgava, draudze. No viņas ir jāpiedzimst draudzei, Kristus līgavai. Tie, kas aizmīga visu periodu laikā, izveidos to Līgavu, kas iznāca no Vārda, no kura iznāca viņi, tāpat kā tas virzās no tavām kājām līdz galvai. Viņa kļūst arvien lielāka, un jums vajag vairāk,

un tā tālāk. Tāpat kā aug ķermenis, tā aug arī Kristus ķermenis. Un tad visbeidzot uz tā nonāks Galva; nonāks tā Galva; lūk, ja mēs ievērosim...jo tas viss ir saistīts ar Galvu; Galva ir tā, kas pagriežas, velk.

179 Bet šīs sistēmas neizaugs no Tā, jo tā ir sistēma, un tā nevar atnest. Dadzis nevar nest kviešus. Bet tie abi atrodas tajā pašā laukā, tiek aplaistīti ar vienu un to pašu ūdeni, un tiem ir tā pati saules gaisma. Viens ir Vārds, otrs nav Vārds. Un tie abi cīnās. Tie ir cīnījušies kopš pirmās reformācijas, un tie joprojām cīnās.

180 Nu, man vairs nav jāturpina par šo jautājumu, vai ne? Jūs noteikti zināt, par ko es runāju. Tieši tā. Te nu mēs esam. Te nu mēs esam, sistēma. Kādā sistēmā atrodi tu?

181 Tagad vienkārši iedomājieties, ja jūs būtu dzīvojuši tajās dienās, Dieva praviešu sakratīšanas laikā, un tie Vārdi, kas skanēja... Kurā pusē jūs gribētu stāvēt tajā laikā?

182 Nu, jums ir tāda pati izvēle šodien. Viņa gatavojas dzemdēt perfektu Vārdu, un Vārds nāk pēc Līgavas-Vārda. Tāpat kā sievietē ir vīrieša daļa, kas ir paņemta no viņa, tā arī draudzei būs jābūt draudzei, kura mājā Vārdā, katrā Bībeles Vārdā; nevis sistēmas, dogmas vai kaut kas viņai pievienots. Viņai būs jābūt tīram, šķīstam, jaunavīgam Vārdam. Pareizi.

183 Un Lutera gaismas dienās, kad draudzes durvju aizbīdnis... Luters uzspieda... Viņai sākās sāpes, un viņš iznāca ar: "Taisnais ticībā dzīvos! Un šis nav vakarēdiens."

184 Lūk, mēs redzam, ka Džona Veslija laikā viņai atkal sākās sāpes, un tur bija...tur piedzima Veslijs. Bet ko viņš izdarīja? Atgriezās atpakaļ, kā to izdarīja māte.

185 Pēc tam, pentakostu dienās, jūsu tēvi un mātes iznāca ārā no tā visa un ienāda to. Viņi devās ārā uz ielas, jūsu mātes bez zeķēm kājās, daudzja pa skārda bundžu un runāja par Svētā Gara kristību; un kāda veca ģitāra... Viņi gulēja uz tramvaja sliedēm, pavadīja visu nakti cietumā. Bet mēs esam tik ceremoniāli un esam atgriezušies atpakaļ organizācijā, un iestrēguši tajos pašos dubļos; tie ievilkā atpakaļ viņu bērnus tajā, no kurienes viņi iznāca. Viņi apgrieztos uz riņķi savos kapos. Viņiem būtu kauns par jums. Es zinu, ka tas ir skarbi, bet tā ir patiesība.

186 Jūs teiksiet: "Es domāju, ka tu mīli cilvēkus." Ja mīlestība neizlabo, tad kā jūs varat parādīt mīlestību? Mīlestība izlabo. Un es patiešām mīlu pasauli... Es...es degu par Dieva draudzi.

187 Un redzot šīs sistēmas, kas sasaista to ar dogmām, kas sapūst. Un Dievs dara zināmu, ka Viņa Vārds ir patiesība, bet viņi joprojām turas pie tā. Āmen. Tā ir taisnība. Jūs zināt, ka tā ir taisnība, brāli, māsa. Tas ir tieši tas. Tas ir tas vienkāršais veids, kā to pateikt. Tā nav grieķu valodas un pārējā analizēšana, bet tā ir veselā saprāta analizēšana un parādīšana. Jūs pavisam noteikti to saprotat. Divi reiz divi ir četri. Saprotat? Lūk, mēs zinām, ka tā ir taisnība.

Un tā, Vārdam ir jārada līgava.

188 Taču vecajai sistēmai ir jānotur līdzība par sevi; tai ir jārada Ēsavs, kurš pārdeva savu pirmdzimtību.

189 Te nu tas nāk. Es to jūtu. Es ceru, ka jūs nedomājat, ka es esmu traks. Nu, ja es esmu, tad lieciet mani mierā. Es šādi jūtos labi. Labāk es esmu šāds, nekā citādāks. Varbūt šai pasaulei es esmu traks. Es...es zinu, kur es esmu. Es zinu, uz kā es stāvu.

190 Skatieties. Tā radīs nedzīvi dzimušu bērnu, garīdzniecības sistēmu, kas apvienos visas konfesijas, lai radītu Ēsavu, kurš ienīst Jēkabu. Āmen. Es ceru, ka jūs to redzat, piedzimusi nedzīva, mirusi konfesija; tās visas sanāk kopā.

191 Ak, Vārdam ticošie, pakļaujieties manam vēstījumam. Sadzirdiet mani, nevis manu vēstījumu, bet Viņa vēstījumu, ko Viņš strikti uzrāda kā patiesību. Jums ir jāizvēlas no kaut kurienes. Pēc šī jūs nevarēsiet sēdēt bezdarbībā. Jums ir jāizdara sava izvēle.

192 Vai atceraties to dienu tur "Vestvard Hou" tajā rītā, tajās brokastīs, kā Tas Kungs ļāva man parādīt jums to kviesi? Kā tas uzdīga caur Luteru, caur Vesliju un vārpu, un tā tālāk, un mazās atvases; ikviena draudze ir attēlota grauda stiebrā. Un tad atkal iegāja tajā kviesī, kā tas notika, un tur bija tā sēnala, kas izskatījās gluži kā īsts kviešu grauds. Kad jūs izejat ārā un paskatāties, ja jums

nav zināšanas par kviešiem, jūs pateiksiet, ka tur ir kvieši; bet tās ir tikai sēnalas. Tad jūs atverat to sēnalu, un tur nav vispār nekāda kvieša. Kaut kur tur dziļumā aug dzīvības dīglis. Paņemiet lupu un paskatieties uz to. Un, kad sākumā parādījās pentakosti, tas bija tik līdzīgi, kā teica Jēzus Mateja 24:24: “Tas pieviltu pat pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Kam tā bija paredzēta? Tā bija grauda uzturētāja. Vai pareizi? Lūk, vārpa...

193 Paskatieties uz šo. Tā lapiņa neizskatās pēc tā grauda, kas iekrita zemē, tāpat neizskatās arī vārpa; tā izskatās mazliet līdzīgāka. Bet sēnala ir tam ļoti līdzīga, bet tomēr tas nav kviesis. Tas ir kviešu nesējs.

194 Vai tad jūs neredzat, kā šie vēstījumi ir nākuši ar dzemdību sāpēm? Bet tā dzīvība uzreiz no turienes aizgāja, lai pārietu uz nākamo vēstījumu. Dzīvība uzreiz izgāja no Lutera un pārgāja uz Veslija vēstījumu. Uzreiz no Veslija vēstījuma uz pentakostu vēstījumu. Tagad atkal ir pienācis laiks atstāt sēnalu. Kas par lietu? Tur ir daba, visvisādos veidos, uzrāda, ka tā ir Patiesība.

195 Tagad jūs saprotat, kāpēc jūs domājat, ka es esmu traks. Varbūt es tāds esmu, kā es jau teicu. Bet kaut kas ir manī. Es nevaru to apturēt. Es to tur neieliku. Tas nekad nav nācis pēc manas izvēles. Tas ir Dievs. Un Viņš apstiprina to, lai pierādītu, ka tā ir patiesība, lai padarītu to par Patiesību. Ne tādēļ, ka man ir kaut kas pret Luteru, Vesliju, pentakostiem vai baptistiem, vai ko nu vēl. Nav nekas ne pret vienu. Tās sistēmas, lūk, pret ko es esmu, jo Vārds ir pret tām; nevis pret cilvēkiem. Paskatieties uz tiem priesteriem un garīdzniekiem, kas šodien sēž šeit. Viņu šeit nebūtu, ja viņi būtu paklausījuši tām sistēmām, bet viņiem bija parasta drosme no Dieva Vārda, lai izietu un pieņemtu to. *Aleluja* nozīmē “slava mūsu Dievam”. Tas jums nekaitēs. [Kāds saka: “Āmen.”—Tulk.] Tas nozīmē “lai tā notiek”. Es tam ticu. Es ticu un zinu, ka tā ir patiesība. Tā ir apstiprināta kā patiesība. Viendien jūs to uzzināsiet, varbūt par vēlu. Tagad uzmanīgi. Uzmanīgi.

196 Bībelē ir teikts: “Viņa sieva ir sevi sagatavojusi,” perioda beigās. Kā viņa sagatavoja sevi? Kļūstot par Viņa sievu. Un ko Viņa dara? Kādas drēbes bija viņai mugurā? Viņa paša Vārds. Viņa bija tērpusies Viņa taisnīgumā. Tas ir tas. Pareizi. Saprotat?

197 Vīzija! Pievērsiet uzmanību, nu jau beidzu. Es gribu pateikt vēl šo vienu lietu, tieši pirms es beigšu. Lūk, kas vadīja mani to pateikt. Lūk, tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Ja kāds cilvēks sacītu ko tādu bez...izdomādams to savā prātā, viņš būtu liekulis, un viņam būtu par to jānonāk ellē. Tā tas ir. Ja viņš mēģinātu dabūt kādu cilvēku grupu, jaukus cilvēkus, tādus kā šie, un pievilt viņus, nu, viņš būtu velns cilvēciskā miesā. Dievs viņu it nemaz necienītu. Vai jūs domājat, ka Dievs cienītu velnu vai kādus melus? Nekad. Saprotat? Tas pāriet pāri viņu galvām, un viņi to nedabū. Viņš izvelk ārā izredzētos.

198 Paskatieties uz visiem tiem praviešiem cauri visiem periodiem, kā Viņš paņēma izredzētos.

199 Paskatieties, kā tas notiek, līdz pat reformācijai. Kā Romas katoļu baznīca sadedzināja Žannu d'Arku uz sārta par to, ka viņa bija ragana. Tā tas ir. Vēlāk viņi atklāja, ka viņa nebija; ka viņa bija svētā. Protams, viņi noteica gandarīšanu, izraka to priesteru ķermeņus un iemeta tos upē. Bet, zini, Dieva grāmatās tas šo lietu neatrisina. Nē. Par tādu tika saukts arī svētais Patriks, saprotiet, un viņš tajā ir apmēram tāds pats kā es. Tā ka mēs ieraugām... Paskatieties uz viņa bērniem; paskatieties uz viņa dzīvesvietu; paskatieties, cik daudzi tika nogalināti. Paņemiet mocekļu hroniku un paskatieties, cik daudzi tur tika nogalināti. Jūs saprotat, ka tas tā nav.

200 Bet cilvēku apgalvojumi nenozīmē, ka tā tas ir. Tas ir tas, ko Dievs saka un pierāda, ka tā ir patiesība. “Visu pārbaudiet. Cieši turieties pie tā, kas ir labs.”

201 Un tā, mēs ieraugam, lūk šeit, pirms dažiem mēnešiem es kādu rītu izgāju no mājas, un atnāca vīzija.

202 Un tagad es izaicinu ikvienu, kurš visus šos gadus ir zinājis, lai viņš pasaka, kad Tas Kungs man ir ļāvis pateikt TĀ SAKA TAS KUNGS, un tas nebūtu noticis? Cik daudzi zina, ka tā ir patiesība, paceliet rokas. Pareizi. Vai kāds varētu iebilst? Tā ir taisnība.

203 Nepievērsiet nekādu uzmanību vēstnesim. Skatieties uz vēstījumu, kas tas ir. Tas ir tas, kas tas ir. Saprotat? Tas nav tas. Nepievērsiet uzmanību tai mazajai... [Pārtraukums lentes ierakstā—

Tulk.] ...plikpaurainajai, ziniet, personai, jo tas ir tikai cilvēks, un mēs visi esam vienādi. Bet pavērojiet, kas notiek. Tieši tas to uzrāda. Es biju atvests...

204 Lūk, es zinu, ka cilvēki stāsta visādas lietas, un mēs zinām, ka daudz kas no tā ir nepareizi. Es nevaru būt atbildīgs par to, ko saka citi, kāds cits cilvēks. Man ir jāatbild par to, ko saku es. Un es varu tikai pateikt, vai tā ir patiesība vai nē. Un es esmu tas, kuram ir jābūt atbildīgam par to, nevis par to, ko saka kāds cits. Es nevaru nevienu tiesāt. Es neesmu sūtīts tiesāt, bet sludināt šo vēstījumu. Ievērojiet.

205 Es gatavojos redzēt draudzes priekšskatījumu. Un mani bija atvedis kāds, kuru es nevarēju redzēt, un es biju uzcelts uz tādas kā platformas. Un es dzirdēju visjaukāko mūziku, kādu jebkad esmu dzirdējis. Un es paskatījos, tur nāca jaunu lēdiju bariņš, apmēram, šķita, ka viņas ir, ak, apmēram divdesmit, astoņpadsmit, divdesmit gadus vecas. Un viņām visām bija gari mati, un viņas bija tērptas dažādos tērpos, raksturīgos tērpos. Un viņas soļoja nevainojamā kopsolī ar to mūziku, vēl labāk nevarēja. Un viņas nāca man no kreisās puses, iedamas apkārt, lūk, *šādi*. Un es viņas vēroju. Un tad es paskatījos, lai redzētu, kas ar mani runā, bet es nevienu neredzēju.

206 Tad es sadzirdēju, ka tuvojas rokenrola grupa. Un, kad es paskatījos no sevis pa labi, iedamas *šajā* virzienā, iedamas atpakaļ, tur nāca pasaules draudzes. Un kāds no... Tā katra nesa savu karogu, no kurienes tā bija. Viena no nešķīstākajām lietām, kādas es savā dzīvē esmu redzējis! Un, kad uzradās amerikāņu draudze, tas bija drausmīgākais, ko es jebkad esmu redzējis. Debesu Tēvs ir mans tiesnesis. Viņām bija vieni no tiem īsajiem, pelēkajiem svārkjiem kā bāra deļotājām, ar kailu mugurpusi, lūk, *šeit*; turēdamas augšā tādu kā pelēku papīra gabalu kā hula deļās; grimis, īsi apgriezti mati, smēķēdamas cigaretes un grozīdamās, kad viņas soļoja rokenrola pavadījumā.

Un es teicu: "Vai tā ir Savienoto Valstu draudze?"

Un tā balss sacīja: "Jā, tā ir."

207 Un, kad viņas gāja garām, viņām bija tas jātur *šādi*, un, kad viņas gāja garām, viņas turēja to papīru sev aizmugurē.

208 Es...es sāku raudāt. Es nodomāju: "Visas manas pūles un viss, ko es esmu darījis." Un viss, ko mēs, kalpotāji, esam kopā strādājuši. Un, brāļi, es nezinu, cik ļoti jūs ticat šīm vīzijām, bet man tā ir patiesība. Tā vienmēr ir pierādījusies kā patiesība. Kad es to ieraudzīju, un, zinādams, kas notiek, šķita, ka mana sirds pārplīsīs. "Ko es esmu izdarījis? Kā es esmu palaidis to garām? Es esmu stāvējis cieši ar šo Vārdu, Kungs. Un kā gan es varēju to izdarīt?"

209 Es nodomāju: "Kāpēc nesen Tu iedevi man to vīziju, un es redzēju sevi Tur? Un es teicu: 'Nu, vai viņi tiks tiesāti?' Viņš teica: 'Arī Pāvila grupa.' Es teicu: 'Es sludināju to pašu Vārdu, ko viņš.'" Kristīgie uzņēmēji publicēja par to rakstu. Un es teicu: "Kāpēc? Kāpēc tas ir šādi?"

210 Un es ieraudzīju to prostitūtu baru, kas šādi gāja garām, visas šādi ģērbusās un sauktas par: "Mis ASV draudze." Un es teju vai noģību.

211 Uzreiz pēc tam es izdzirdēju, kā atkal sāk skanēt šī jaukā mūzika, un tur nu nāca tā pati mazā līgava, viņa atkal nāca garām. Viņš teica: "Tomēr tas ir tas, kas iznāks." Un, kad viņa gāja garām, viņa bija tieši tāda pati kā tā, kura bija sākumā, soļodama Dieva Vārda mūzikas solī, maršēdama garām. Un, kad es to ieraudzīju, es stāvēju tur, *šādi* pacēlis abas rokas, raudādams. Kad es atguvos, es stāvēju tur savā verandā, skatīdamies pāri laukam.

212 Kas? Viņai ir jābūt tai pašai līgavai, tāda paša veida, uzceltai no tāda paša materiāla, kāda viņa bija sākumā. Lūk, izlasiet Maleahijas 4. nodaļu un paskatieties, vai mums nav paredzēts saņemt vēstījumu pēdējās dienās, kas "piegriezīs bērnu sirdis atpakaļ pie tēviem", atpakaļ pie oriģinālā vasarsvētku vēstījuma, Vārdu pa Vārdam. Brāļi, mēs esam klāt.

213 Un tā, šai draudzei ir paredzēts saņemt zīmi, tās pēdējo zīmi. Mēs ieraugām šeit, Rakstos, saprotiet, lūk, saprotiet, tās lielās dzemdību sāpes, kas ir šajā Lāodikejas periodā. Tas dzimst... Viņu draudze tiek atkal dzemdēta. Nevis...

214 Vēl kādas organizācijas vairs nebūs. Ikviens zina, ka katru reizi, kad atnāca vēstījums...

Pajautājiet šiem vēsturniekiem. Pēc tam, kad atnāca vēstījums, no tā izveidojās organizācija; ak, Aleksandrs Kempbels, visi pārējie, Mārtiņš Luters un pārējie, viņi no tā izveidoja organizāciju. Un parasti vēstījums ilgst aptuveni trīs gadus, atmoda. Šis turpinās piecpadsmit gadus, un no tā nav izveidojusies neviena organizācija. Kāpēc? Sēnala bija tā pēdējā. Mēs esam beigās.

215 Vai redzat šīs dzemdību sāpes? Vai saprotat, kas par lietu? Tiks izvests tikai atlikums. Tiks izvests tikai atlikums. Un tieši tāpēc es kliežu un pūlos, un stumju, noliekot malā visu cilvēku labvēlību uz zemes, lai atrastu labvēlību pie Dieva, un vienkārši turpinu virzīties Viņa Vārdā.

216 Viņa ir sāpēs. Lūk, kas par lietu. Viņa gatavojas dzemdēt. Viņai ir jāizdara sava izvēle. Rokas raksts ir uz sienas. Mēs redzam, ka zeme ir teju vai gatava aiziet. Tā tas ir. Un mēs redzam draudzi, viņa ir tik sapuvusi, viņa ir teju vai gatava aiziet. Un tas viss ir dzemdību sāpēs, gan pasaule, gan arī draudze.

217 Un teju teju ir jādzimst jaunai pasaulei un jāpiedzimst jaunai draudzei, lai tā varētu varētu doties uz turieni, uz tūkstošgadu valstību. Mēs to zinām.

218 Skatieties. Dievs dod viņai... Un tagad klausieties uzmanīgi, pēc tam es beigšu. Viņas pēdējā zīme, viņas pēdējais vēstījums, viņas pēdējā zīme. Viņas pēdējā zīme ir tāda, ka viņai ir jānonāk tādā pašā stāvoklī, kādā viņa bija sākumā; pasaule, draudze.

219 Paskatieties, kā tas bija sākumā, visus tos gadus bez...no Maleahijas līdz Jēzum. Paskatieties uz to, visiem tiem gadiem. Paskatieties uz to tajā laikā, uz to samaitātību, kādā viņi nonāca. Paskaties uz zemi, kāda tā bija katrā laikā, piemēram, Noasa dienās un tā tālāk. Tai ir jāatkārtojas pēc tās pašas līdzības, un mēs to redzam. “Kā tas bija Noasa dienās...” Mēs redzam, ka visas šīs lietas vienkārši atkārtojas pēc tā parauga.

220 Turklāt, mēs saņemam vienu pēdējo zīmi. Lūkas 17. nodaļas 28. pantā Jēzus teica: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.” Jo “kā bija Sodomā...”, saprotiet. Lūk, Jēzus lasīja to pašu Bībeli, lasīja to pašu 1. Mozus grāmatu, ko lasām mēs. Un tā, noslēgumā, nepalaidiet to garām. To pašu Bībeli, ko lasām mēs, lasīja Jēzus. Un Viņš sacīja Savai draudzei: “Paskatieties atpakaļ un ieraugiet, kad atkal atgriezīsies Sodomas laiki,” izvirtuši cilvēki, vīrieši, kas zaudējuši savu dabisko...

221 Paskatieties uz homoseksuālismu, kā šodien tas pieaug visā pasaulē. Nesen laikrakstā... Jums vajadzētu ienākt manā kabinetā un izlasīt vēstules no mātēm par saviem zēniem. Un homoseksuālisms ir pieaudzis, manuprāt, par divdesmit vai trīsdesmit procentiem pēdējā gada laikā, tikai Kalifornijā. Ir pierādīts, ka pat liels daudzums cilvēku no valdības ir homoseksuāļi. Jūs, kas strādājat valdībā, to zināt. Jūsu laikraksts, es esmu to lasījis, un tas notiek dažādās lietās. Ja jūs...

222 [Kāda māsa runā svešā mēlē, un tad viņa sniedz izskaidrojumu. Tā pati māsa atkal runā svešā mēlē, un pēc tam atkal sniedz skaidrojumu. Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.]

223 Nu, ja es pareizi saprotu Rakstus, lūk, Dievs teica, ka tieši tā arī notiks. “Lai tas, kas runā mēlēs, arī lūdz, lai viņš var izskaidrot.”

224 Tā ir taisnība. Es esmu pateicis jums patiesību, turklāt Dievs ir šeit, apstiprina to. Tā ir patiesība. Tā ir taisnība.

225 Tagad skatieties. Kāds bija tas pēdējais vēstījums pēc Jēzus vārdiem? “Kā tas bija Sodomas dienās...” Tagad skatieties, tieši pirms pagānu pasaule tika sadedzināta ar uguni. Tagad mēģiniet saprast. Kas notika? Tur bija kāda cilvēku grupa, remdeni draudzes locekļi kā Lats un viņa grupa tur Sodomā. Tur bija vēl viens cilvēks, kas jau bija no tās izgājis. Viņš jau no sākuma nebija tajā atradies. Tas bija Ābrahāms, tas, kuram bija apsolījums, ka atnāks dēls. Vai saprotat? Sakiet: “Āmen.” [Sanāksme saka: “Āmen.”] Labi.

226 Un tā, tieši pirms iznīcināšanas kulminācijas atnākšanas Dievs bija parādījies Ābrahamam daudzos veidos, bet šajā reizē Viņš parādījās kā Cilvēks. Viņš bija Cilvēks. Un Viņš pienāca pie Dieva...

Nu, jūs teiksiet: “Tas nebija Cilvēks.”

- 227 Tas...tas bija Dievs Cilvēkā. Ābrahāms nosauca Viņu par “Elohimu”. Tas bija Cilvēks.
- 228 Un redziet, Viņš apsēdās, pagriezis Savu muguru pret telti, un Viņš teica: “Kur ir Sāra, tava sieva?”
- Sacīja: “Viņa ir teltī, Tev aiz muguras.”
- 229 Sacīja: “Es apciemošu tevi saskaņā ar dzīves laiku, jo Es esmu devis tev apsolījumu.” Un Sāra iesmējās. Un Viņš sacīja: “Kāpēc Sāra smējās?” Saprotat?
- 230 Lūk, tas bija tas, kas notika tajā dienā. Vienkārši lai parādītu pēdējo zīmi, ko redzēja Ābrahāms, tā izredzētā grupa, kas bija izvesta, tālu no Sodomas. Lūk, nepalaidiet garām šo līdzību, lai ko arī jūs darītu. Šī grupa, kas bija izvesta, kas vispār nebija Sodomā.
- 231 Bet tie divi eņģeļi devās uz Sodomu. Un, kad viņi tur nonāca, mēs ieraugām Latu. Un Viņš atrada viņu atkritēja stāvoklī, visapkārt homoseksuāli un perversijas; jūs zināt to stāstu.
- Bet tur bija Viens, kas palika pie Ābrahāma, tas bija Elohim.
- 232 Viņi sludināja tur Vārdu. Vārda sludināšana sita viņus ar aklumu, un viņi nevarēja atrast durvis. Tieši tā tas ir šodien.
- 233 Bet Tas, kurš bija kopā ar to grupu, kas bija izvesta, izdarīja brīnumu Ābrahāma priekšā, lai parādītu, kas Viņš ir, un bija kopā ar Ābrahāmu.
- 234 Viņš sacīja: “Kāpēc Sāra smējās?” Par to bērnu. Un Sāra iznāca un sacīja, ka viņa nav smējusies. Un sacīja: “Bet tu smējies.” Un Viņš būtu viņu turpat nonāvējis, ja viņa nebūtu daļa no Ābrahāma.
- 235 Tāpat arī mūs Dievs būtu nonāvējis, ja mēs nebūtu daļa no Kristus. Kristus žēlsirdība iztur mūs visus, mūs, kas šaubāties un izkropļojumam Vārdu.
- 236 Taču, ievērojiet, ievērojiet, kas notika. Tagad Jēzus atkal pagriežas atpakaļ un saka: “Kā tas bija Lata dienās, tā būs arī pēdējā laikā, kad sāks atklāties Cilvēka Dēls.” [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] Saprotat? “Cilvēka Dēls” Bībelē vienmēr ir *pravietis*. Saprotat? Viņš nāk trijos dēla vārdos: Cilvēka Dēls, Dieva Dēls, Dāvida Dēls. Saprotat? Un Viņš paziņoja Savu Vārdu: “Cilvēka Dēls,” jo tieši tādu darbu Viņš darīja – pravietis, redzētājs. Viņš sacīja: “Tajās dienās, kā tas bija Noasa laikā, kad Cilvēka Dēls sāks atklāties, tas būs beigu laiks.”
- 237 Tagad uz brītiņu vienkārši aizdomāsimies. Pasaulei nekad nebija bijis vēstneša pa visu pasauli... Mums ir bijuši Finnijs, Senkī, Mūdijs, Finnijs, Nokss, Kalvins un tā tālāk, pa visu pasauli, vēstneši draudzei tajās dzemdību sāpēs. Bet vēl nekad līdz šai dienai mums nav bijis tāda vīra, kas dotos apkārt ar starptautisku vēstījumu, kura vārds beigtos ar h-a-m: A-b-r-a-h-a-m [angļu valodā–Tulk.] ir seši burti... A-b-r-a-h-a-m ir septiņi burti.
- 238 Šodien mums ir viens, kura vārds ir G-r-a-h-a-m, seši burti, un seši ir pasaules skaitlis, radīšanas diena. Kad vēl pasaulē, pirms šī perioda, ir bijis vīrs, kas sludinātu tur *kosmosā*, tur pasaulē, tur, saukdams ārā cilvēkus: “Atgriezieties, atgriezieties! Ejiet bojā vai iznāciet no tās”? G-r-a-h-a-m, paskatieties, ko viņš dara, sludina Vārdu, padarīdams aklus ārējos, saukdams: “Izejiet,” vēstnesis no Dieva. Jēzus teica, ka tas notiks tieši tad, kad atklāsies Cilvēka Dēls. Nu, tas...kur tas ir? Tur draudzes sfērā, pasaulē. Un viņi sāk to vīru ienīst tā dēļ.
- 239 Taču atcerieties, ka tur bija arī kāda grupa, kas bija garīga grupa, Jēkaba grupa, nevis...nevis Ēsava grupa. Tur bija Jēkaba grupa, kas gaidīja dēlu, kura nebija tajā Babilonā, viņi saņēma vēstnesi. Vai saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Ābrahāms, Ā-bra-hāms... Viņi saņēma Vēstnesi. Un tas Vēstnesis...kāda bija tā svarīgā, ievērojamā lieta, ko Viņš izdarīja, lai parādītu, ka tas bija beigu laiks? Viņš atpazīna domas, kas bija Sāras prātā.
- 240 Un Jēzus, Dieva Dēls, kas kļuva miesa, parādot, ka Dieva Gars atkal nonāks tajā mazajā, izredzētajā grupā beigu laikā un atklās Sevi tādā pašā veidā. Dzemdību sāpes! Ak, brāļi, lūdzu, mēģiniet saprast. Mēģiniet neatlaidīgi. Tikai uz brītiņu atveriet savas sirdis. Skatieties uz Kristu. Tas pats Dievs šobrīd ir tieši šeit. Tas pats. Viņš apsolīja šīs lietas. Un, ja Viņš to apsolīja, tad Viņš noteikti ir spējīgs to izdarīt.

- 241 Uz brīdi nolieksim savas galvas. Es vēlos, lai jūs vienkārši nopietni aizdomātos.
- 242 Tēvs, tagad tas ir Tavās rokās. Es izdarīju visu, ko varēju. Es lūdzu, lai Tu palīdzi cilvēkiem saprast. Sēkla ir iestādīta. Izlej uz tās ūdeni, Garu, Kungs, un aplaisti to Savai godībai. Ja esmu kļūdījies, Kungs, es to negribēju. Es lūdzu, Kungs, lai...lai Tu izskaidro to pareizi viņu sirdīm, lai viņi varētu ieraudzīt un saprast. Dāvā to, Kungs. Jēzus Vārdā es lūdzu. Āmen.
- 243 Lai Dievs jūs svētī. Es jūs mīlu. Šis Dievs, kas sludināja šo Vārdu, šis Dievs, kas ir atbildīgs par šo Vārdu... Es esmu atbildīgs tikai par to, lai to pateiktu. Tieši Viņš ir tas, kuram tas ir jāatdzīvina. Tas pats Dievs ir šeit.
- 244 Un tā, cik daudziem no jums ir kāda vajadzība? Paceliet savu roku. Vai Viņš apsolīja darīt šīs lietas pēdējās dienās? Tagad skatieties uz mani. Lūk, tas ir tāpat kā Pēteris un Jānis teica: "Paskaties uz mums." It kā... Saprotat? Viņš pateica viņam. Un tā, skatieties šurp. Lūdzu, nestaigājiet apkārt. Tas ir ļoti... Es cenšos no visas savas sirds. Vienkārši esiet patiešām cieņpilni. Saprotiet? Ikviens no jums, gars, kad jūs kustaties... Jo jūs esat viens vesels. Un es cenšos uztvert cilvēku ticību.
- 245 Kāda sieviete gāja garām un pieskārs Viņa drēbēm, izgāja ārā un apsēdās. Jēzus pateica viņai, kāda bija viņas problēma, un viņa tika dziedināta.
- 246 Un, lūk, Viņš apsolīja to darīt atkal, Cilvēka Dēls atklās Sevi, kā Viņš izdarīja Sodomā. Pasaule ir tādā stāvoklī. Draudze ir tādā stāvoklī. Nu, vai Dievs ir turējis Savu Vārdu? Paskatieties, vai Viņš to ir izdarījis vai nē. Ak, mums ir bijušas zīmes, lēkšana, runāšana mēlēs, pravietojumi un tā tālāk. Bet, pagaidiet, ir vēl kāda zīme. Ak, mums ir daudzi miesīgi atdarinājumi. Tas vienkārši liek tam īstenajam mirdzēt. Jebkurš viltotais dolārs liks mirdzēt tam īstenajam.
- 247 Tagad lūdzieties. Ticiet. Vienkārši, es mudinu jūs to darīt. Skatieties un ticiet tam, ko es jums esmu pateicis. Cik daudzi tic, ka tā ir patiesība? Man nav svarīgi, kas jūs esat, kur jūs esat, es vienkārši...
- 248 Visi šeit klātesošie, cik man zināms, man ir pilnīgi sveši, izņemot Bilu Dauhu un viņa sievu, kas sēž tur, viņus es pazīstu. Man šķiet, ka es pazīstu šo sludinātāju šeit no Vācijas, kas sēž, lūk, tur, un brāli...un divus vai trīs cilvēkus, kas sēž šeit.
- 249 Vienu tur, auditorijā, skatieties, tur tālumā. Es metu jums izaicinājumu ticēt, ka tas, ko es esmu pateicis, ir patiesība.
- 250 Kā tad ar to, kad tas Kunga eņģelis nonāca tur uz upes pirms trīsdesmit trīs gadiem un izteica to piezīmi? Kā gan es zināju?
- 251 Un mans baptistu mācītājs padzina mani no draudzes, teica: "Tu...tu redzēji murgus, Billij."
- 252 Es teicu: "Tas nebija nekāds murgs, doktor Deivis. Tādā veidā jūs... Ar šādu attieksmi labāk paņemiet manu biedra karti."
- 253 Es zināju, ka kaut kur kāds tam noticēs. Dievs nesūtītu vēstījumu, ja nebūtu kāda, kas to pieņemtu.
- 254 Ak, protams, kad es sāku lūgt par slimajiem, viss bija ļoti labi. Bet, kad es sāku stāstīt jums Vārda patiesību, tas bija citādāk. Jums vajadzētu zināt, ka tā tas ir bijis ar katru vēstījumu.
- 255 Jēzus bija brīnišķīgs, kad Viņš nāca uz draudzi un dziedināja cilvēkus, un visu ko tādu. Bet, kad Viņš viendien apsēdās un sacīja: "Es un mans Tēvs esam viens," ak, tas...lietas mainījās. "Ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa Asinis, tad jūsos nav dzīvības." Viņš to nepaskaidroja. Viņš gribēja redzēt, kas paliks ar Viņu. Pareizi.
- 256 Kā jūs domājat, ko teica pūlis, kurā bija ārsti un pārējie: "Šis cilvēks ir... Nu, viņš ir vampīrs. Ēst viņa miesu un dzert viņa asinis?" Viņš vispār to nepaskaidroja. Viņš vispār to nepaskaidroja.
- 257 Bet tas Vārds joprojām noturēja tos apustuļus. Viņiem bija vienalga. Viņi to nesaprata, viņi vienalga tam ticēja. Saprotat? Viņi zināja, jo viņi bija redzējuši Dieva darbus, un viņi zināja, ka tas ir. Viņš sacīja: "Tie ir tie, kas liecina par Mani."

258 Šeit ir vīrietis...sieviete, kas sēž tepat, viņas roka ir pacelta. Nu, jūs varat saukt mani par fanātiķi, ja vēlaties, bet tas pats uguns stabs, kas vadīja Israēla bērnus cauri tuksnesim, ir tieši virs tās sievietes.

259 Lūk, atcerieties, Jēzus teica: “Vēl mazliet, un pasaule Mani vairs neredzēs, bet jūs Mani redzēsiet. Es nāku no Dieva. Es aizeju pie Dieva,” pēc Savas nāves, apbedīšanas. Viņš sacīja jūdiem, Viņš teica: “Es...”

260 Viņš bija tā klints, kas bija tuksnesī. Viņš bija tas uguns stabs. “ES ESMU, KAS ES ESMU.” Kas bija “ES ESMU”? Tas uguns stabs tajā degošajā krūmā. Vai pareizi? Un Viņš kļuva miesa un mājaja mūsu vidū. Sacīja: “Es nāku no Dieva, un Es atgriezos pie Dieva, lai atgrieztos Svētā Gara veidā.”

261 Un te nu Viņš ir šodien kopā ar mums, ir nofotografētas zinātniskas tā fotogrāfijas. Te nu Viņš ir, lai pierādītu vairāk nekā jebkāda zinātniska fotogrāfija, jebkas. Viņš ir šeit, lai pierādītu to, jo tas ir Viņš. “Es, Cilvēka Dēls, tikšu atklāts šajā dienā.” Lūk, Viņš ir šeit. Es skatos tieši uz To.

262 Jūs teiksiet: “Vai tu to redzi?” Arī Jānis to redzēja, bet tie pārējie neredzēja.

263 Paskatieties, lai tagad to pierādītu. Šī sieviete man ir sveša. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis. Bet kaut kas nav kārtībā ar vienu no viņas ķermeņa locekļiem, par ko viņa lūdzas. Vai... Tā tas ir, kundze. Tev bija operācija saistībā ar to. Tas ir tavs vīrs, kas sēž tev blakus. Tu neesi no šejienes, tu esi no Kalifornijas, tevi sauc Rolands. Tava kuņģa slimība arī ir beigusies, ser. Tev bija kuņģa slimība, vai ne? Nu, tas viss ir prom. Tava kāja ir dziedināta.

“Tajā dienā, kad Cilvēka Dēls...”

264 Lūk, sēž tieši šeit, tur ir kāds vīrs. Tas ir melnādainais, kaut kas nav kārtībā ar viņa acīm. Viņš ir... Jā. Viņš...tas darbs, ko viņš dara, viņš dara kaut ko ar automašīnām, pulē automašīnas, mašīnu vaskotājs. Pareizi. Tev ir slikti ar acīm. Tu tikko kā noticēji, vai ne? Ar tevi ir noticis kaut kas patiešām neparasts. Tavs vārds ir Freds. Pareizi. Tavs uzvārds ir Kons. Pareizi. Vai tagad tu man tici? Tavas acis tev vairs nesagādās raizes. Es nekad dzīvē šo cilvēku neesmu redzējis.

265 Tas vīrietis tieši tur aizmugurē, arī viņš nav no šejienes; no Kalifornijas. Slima mugura, misters Ovens? Tas esi tu. Kungs Jēzus dara tevi veselu. Es nekad dzīvē neesmu redzējis šo cilvēku, neko par viņu nezinu. Es tikai sekoju tai gaismai, kad tā virzās.

266 “Ja varat ticēt, viss ir iespējams tiem, kas tic.”

267 Tur sēž kāds puisis, viņam ir trūce, viņam ir brilles un pelēks uzvalks. Fred, Dievs dziedina tevi, ja tu tam tici. Vai tu to pieņemsi? Labi. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis.

268 Tur blakus viņam sēž Holdenas kundze, viņa cieš no acu slimības. Es to sievieti nepazīstu, nekad dzīvē neesmu viņu redzējis, bet tā ir taisnība. Redzat? “Ja varat ticēt.”

269 Kāpēc tu raudi, māsa? Tev ir nervu sabrukums, bronhīts, sirds slimība. Vai tu tici, ka Dievs darīs tevi veselu? Sēž tur uz sola malas. Ja tu tici no visas sirds, Jēzus Kristus darīs tevi veselu. Viss tas nervozums no tevis aizies, tu jutīsies kā tad, kad tu bija vesela. Velns stāsta tev melus. Vai tu to pieņem? Tagad pacel savu roku, saki: “Tādā gadījumā es to pieņemu.” Labi. Tas ir beidzies.

270 Kas? Šī draudze iet cauri dzemdību sāpēm. Vai jūs izdarīsiet savu izvēli tagad, Viņa klātbūtnē? Es jums esmu parādījis precīzi to Vārdu, ko Viņš teica, ka Viņš darīs.

271 Pārstaigājiet šo ēku, pajautājiet ikvienam, kam tas ir pieskāries vai uz to runājis, vai kā nu vēl, un noskaidrojiet, vai es kādreiz esmu viņus saticis, viņus zinājis, vai vēl kaut ko par viņiem. Vai jūs domājat, ka to varētu izdarīt cilvēks? Ir pilnīgi neiespējami to izdarīt.

272 Nu, kas tas ir? Cilvēka dēls. “Dieva Vārds ir asāks par abpusēji griezīgu zobenu, atpazīst garu...sirds noslēpumus.” Precīzi tā, kā tas bija tad, kad tas kļuva miesa šeit uz zemes Dieva Dēlā, tagad tas tiek atklāts caur Dieva Dēlu, jo Viņš ir atnācis izsaukt līgavu ārā no tās sistēmas. “Izejiet no turienes. Atdalieties, saka Dievs. Nepieskarieties viņu nešķīstībām, un Dievs jūs pieņems.”

273 Vai jūs esat gatavi atdot savu dzīvi pilnībā Dievam? Ja jā, tad piecelieties kājās, sakiet:

“Caur Dieva žēlastību es pieņēmu to tieši tagad ar visu, kas ir manī.”

274 Aleluja! Slava Dievam! Vai jūs Viņam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen!”—Tulk.] Tad vienkārši paceliet savas rokas un lūdzieties kopā ar mani.

275 Atzīstiet savu nepareizumu. Dzemdību sāpes! Ir grūti mirt, bet nomirsti tieši tagad. Nomirsti, izej ārā no savas neticības. Iznāc no tās. Šis ir izpausts Dieva Vārds, tieši tāds, kāds tas bija, kad Jēzus atnāca uz zemes. Tas ir Jēzus Kristus atkal jūsu vidū, pierādīts.

276 Ābrahāms saņēma dēlu, apsolīto dēlu, uzreiz pēc tiem notikumiem.

277 Un Jēzus nāk atkal. Tas ir Viņa Gars. Viņš ir tik tuvu zemei, tik tuvu atnākšanai, ka Viņš ir gatavs jūs uzņemt, ja jūs esat gatavi uzņemt Viņu.

Tagad paceliet savas rokas un lūdzieties kopā ar mani.

278 Kungs Dievs, lai visi priesteri stāv pie altāriem. Lai ļaudis sauc. Lai uguns stabs un mākoņu stabs šodien virzās cilvēkos un atskurbina viņus, Kungs, lai viņi apzinātos dzīvā un varenā Dieva klātbūtni. Dāvā to, Kungs. Pieņem viņus. Es lūdzu šo lūgšanu par katru no viņiem Jēzus Kristus Vārdā.

279 Piepildi ar Svēto Garu katru, kam nav Svētā Gara. Kungs, lai šīs kampaņas, šīs sanāksmes atmoda tagad pāraug lielā, spēcīgā Svētā Gara izliešanā. Lai slimie tiek dziedināti, aklie redz, kroplie staigā. Lai dzīvā Dieva manifestācija parādās cilvēku priekšā, kā tas ir noticis šo pēcpusdien, un lai cilvēki to pieņem. Es lūdzu to Jēzus Kristus Vārdā.

280 Tagad paceliet savas rokas un slavējiet Viņu, un saņemiet to, ko esat lūguši.

DZEMDĪBU SĀPES

(Birth Pains)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 24. janvārī Fīniksā, Arizonas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0124 ilgst 1 stundas un 47 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2024. gadā.